

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور خارجه

آیا حقوق بین الملل
از حملات «خشم»
محور جان سالم به
در خواهد برد؟!؟

در آمدی بر
تجاوز جاری علیه
ملت ایران

هفته‌های اول و دوم
(از ۹ تا ۲۲ اسفند ۱۴۰۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۳	مقدمه
۵	بخش اول) نقض قاعده آمره «منع تجاوز»
۱۰	بخش دوم) حق ایران برای دفاع از خود
۱۳	بخش سوم) نقض حقوق بین الملل بشردوستانه
۱۴	الف) حمله علیه غیرنظامیان یا جمعیت غیرنظامی
۱۴	۱. حمله علیه کودکان
۲۰	۲. حمله علیه زنان
۲۲	۳. حمله علیه پرسنل پزشکی
۲۳	ب) حملاتی که با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان انجام می شود
۲۴	ج) حمله علیه اهداف غیرنظامی
۲۵	۱. حمله علیه مناطق مسکونی
۲۵	۲. حمله علیه مدارس
۲۸	۳. حمله علیه مجموعه های ورزشی
۳۰	۴. حمله علیه واحدهای تولیدی و صنعتی
۳۳	د) حملاتی که اشیاء محافظت شده ی ویژه را هدف قرار می دهند
۳۴	۱. حمله علیه میراث فرهنگی
۳۷	۲. حمله علیه واحدها و وسایل نقلیه پزشکی
۴۰	۳. حمله علیه اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی
۴۱	۴. حمله علیه محیط زیست طبیعی
۴۳	ح) مراکز نیروی انتظامی
۴۵	و) حمله علیه سازمان های دفاع مدنی
۴۵	ز) حمله علیه فرودگاه هایی که در خدمت هوانوردی غیرنظامی بین المللی هستند
۴۷	بخش چهارم) جنایات جنگی
۴۷	حمله به دبستان «شجر طیبه» میناب هرمزگان
۴۹	هدایت حمله علیه انبارهای نفت
۵۰	اعلامیه هگزت مبنی بر اینکه هیچ کس نباید زنده بماند (no quarter)

۵۱.....	هدایت حمله به ناوچه ایرانی «دنا».....
۵۳.....	بخش پنجم) جنایات علیه بشریت .....
۵۴.....	بخش ششم) هدف قرار دادن رئیس دولت و مقامات عالی رتبه دولتی .....
۵۵.....	بخش هفتم) مداخله خارجی .....
۵۹.....	بخش هشتم) نقض حقوق بین الملل بشر .....
۶۱.....	بخش نهم) مسئولیت بین المللی و جبران خسارت .....
۶۴.....	نتیجه گیری .....

مقدمه

۱. صبح روز ۲۸ فوریه ۲۰۲۸، ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به رهبری یک جنایتکار جنگ طلب و یک جنایتکار جنگی تحت قرار بازداشت دیوان کیفری بین‌المللی، مجموعه‌ای هماهنگ از اقدامات تجاوزکارانه از پیش برنامه‌ریزی شده، غیرقابل توجیه و بدون تحریک قبلی را علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران آغاز کردند که تا زمان نگارش این متن ادامه دارد.
۲. این اقدام تجاوزکارانه در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل صورت گرفته و همچنان به عنوان نقض مداوم یک قاعده آمره^۱ حقوق بین‌الملل عمومی ادامه دارد.
۳. تجاوز کنونی متعاقب اقدامات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی بدون هیچ گونه تحریک قبلی در ژوئن ۲۰۲۵ رخ داده است، تجاوزی که منجر به شهادت صدها غیرنظامی و تخریب گسترده اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز در ایران شد. تجاوز جاری با اقدام شنیع ترور عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک عضو مستقل سازمان ملل متحد آغاز شد. در یک اقدام جنایتکارانه وقیحانه، ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به صورت عامدانه رهبر جمهوری اسلامی ایران آیت‌الله سید علی خامنه‌ای را هدف قرار دادند. این اقدام جنایتکارانه بزدلانه، تجاوز مستقیم به اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت استفاده از زور، احترام به برابری حاکمیت‌ها و مصونیت و تعرض‌ناپذیری رؤسای کشورها است و علاوه بر این، نشان‌دهنده تشدید خطرناک و بی‌سابقه‌ای است که به بنیادی‌ترین هنجارهای دولت‌ها در بین کشورها ضربه می‌زند.
۴. با این حال، موارد فوق تنها آغاز مجموعه‌ای از جنایات فاحش بود که تاریخ به ندرت شاهد آن بوده است. حملات نظامی علیه اهداف غیرنظامی، از جمله مناطق مسکونی، مدارس، بیمارستان‌ها و تجهیزات و پرسنل امدادی صورت گرفته است که منجر به شهادت ده‌ها غیرنظامی بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان و مجروح شدن بسیاری دیگر شده است. تخریب عمدی و خودسرانه یک مدرسه ابتدایی در میناب، شهری کوچک در استان هرمزگان، که منجر به شهادت بیش از ۱۷۰ دانش‌آموز دختر و پسر بی‌گناه شد، هدف قرار دادن مدارس در شرق تهران، آبیگ در استان قزوین، یک سالن ورزشی در لامرد در استان فارس و یک استادیوم ورزشی در تهران، پرتاب موشک به یک منطقه پرجمعیت در سنج در استان کردستان در غرب ایران و حملات مستقیم به بیمارستان‌ها، خانه‌ها، ساختمان‌های هلال احمر و زیرساخت‌های غیرنظامی تنها بخشی از جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است که روزانه در حال انجام است.

^۱ *jus cogens*

۵. گزارش حاضر، که با به‌روزرسانی‌های بیشتر تکمیل خواهد شد، با هدف روشن کردن این نقض‌های مداوم، به عنوان یادآوری برای جامعه ملل برای اقدام فوری برای پایان دادن به فرهنگ مصونیت از مجازات و اقدام هوشیارانه برای جلوگیری از ایجاد یک رویه خطرناک که می‌تواند نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل را عادی‌تر کند، ارائه می‌شود.
۶. در آخر لازم به یادآوری است که با توجه به دامنه وسیع جنایات ارتكابی توسط رهبران و عوامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، حقایق و نمونه‌های ارائه شده صرفاً تمثیلی، و نه حصری بوده، و مشروط به روزآمدسازی‌های بعدی می‌باشد.

بخش اول) نقض قاعده آمره «منع تجاوز»

۷. در سال ۱۹۴۵، منشور سازمان ملل متحد پس از جنگ جهانی دوم تصویب شد و استفاده از زور را به عنوان وسیله‌ای برای حل و فصل اختلافات بین‌المللی قاطعانه رد کرد. بند ۴ ماده ۲ منشور، تعهدی الزام‌آور را بر همه کشورهای عضو تحمیل می‌کند تا در روابط بین‌المللی خود از «تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری، یا به هر روش دیگری که با اهداف سازمان ملل متحد مغایرت دارد» خودداری کنند. این امر، که به عنوان قاعده آمره «منع تجاوز» شناخته می‌شود، از آن زمان سنگ بنای روابط بین‌الملل را تشکیل داده است.
۸. قاعده آمره «منع تجاوز» ریشه در پذیرش جهانی و ویژگی غیرقابل عدول بودن آن دارد. کمیسیون حقوق بین‌الملل این موضوع را در پیش‌نویس مواد خود راجع به «مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها» تأیید کرده و در ماده ۴۰ خاطرنشان کرده است که نقض قواعد آمره - مانند ممنوعیت تجاوز - «نقض جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره حقوق بین‌الملل عام» محسوب می‌شود.^۲ دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه *فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در نیکاراگوئه و علیه آن* (۱۹۸۶)، تأیید کرد که ممنوعیت استفاده از زور طبق بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد بخشی از حقوق بین‌الملل عرفی است و مستقل از تعهدات معاهده‌ای اعمال می‌شود.^۳ همچنین، دیوان در نظر مشورتی خود در مورد *پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین* (۲۰۰۴)، اظهار داشت که «تعهدات نقض شده توسط [رژیم صهیونیستی] شامل برخی از تعهدات عام‌الشمول (ارگا/ومنس) است.»^۴ دیوان در نظر مشورتی خود در ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۴ در مورد *پیامدهای حقوقی ناشی از سیاست‌ها و رویه‌های [رژیم صهیونیستی] در سرزمین‌های اشغالی فلسطین*، مجدداً این ممنوعیت استفاده از زور را تأیید کرده است.
۹. «پیش‌نویس جمع‌بندی‌های کمیسیون حقوق بین‌الملل در سال ۲۰۲۲ در مورد قواعد آمره حقوق بین‌الملل عام» نیز تأیید می‌کند که ممنوعیت تجاوز یک قاعده آمره است و نقض جدی چنین قواعدی، تعهداتی را برای همه کشورها ایجاد می‌کند تا وضعیتی را که با نقض این قاعده آمره ایجاد شده است، قانونی نشناسند و به حفظ چنین وضعیتی کمک یا مساعدت نکنند.^۵

² Report of the International Law Commission on the work of its fifty-third session (23 April-1 June and 2 July-10 August 2001) UN Doc A/56/10 (2001).

³ *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America)*, Merits, Judgment, ICJ Reports 1986, p. 14, at paras. 188-190.

⁴ *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory*, Advisory Opinion, ICJ Reports 2004, p. 136, at para. 155-159.

⁵ Report of the International Law Commission on the work of its Seventy-third session (18 April-3 June and 4 July-5 August 2022) UN Doc A/77/10 (2001).

۱۰. شورای امنیت سازمان ملل متحد^۶، مجمع عمومی^۷ و دیوان بین‌المللی دادگستری^۸، به نوبه خود، به استفاده غیرقانونی از زور در محدوده اختیارات مربوطه خود پرداخته‌اند.

^۶ از جمله (و نه محدود به) قطعنامه‌های زیر در وضعیت رودزبای جنوبی، که در آن شورای امنیت حملات نظامی و تجاوز فرامرزی توسط رژیم غیرقانونی رودزبای را محکوم کرد:

to S/RES 326 (02 February 1973), S/RES 386 (17 March 1976), S/RES 411 (30 June 1977), S/RES 423 (14 March 1978), S/RES 424 (17 March 1978), S/RES 445 (08 March 1979), and S/RES 455 (23 November 1979)

همچنین قطعنامه S/RES 418 (۴ نوامبر ۱۹۷۷) در وضعیت آفریقای جنوبی، که در آن اقدامات تجاوزگرانه آفریقای جنوبی را محکوم و تحریم تسلیحاتی اجباری اعمال کرد؛ قطعنامه‌های ۴۰۵ (۱۴ آوریل ۱۹۷۷) و ۴۱۹ (۲۴ نوامبر ۱۹۷۷) در مورد بنین، که در آن‌ها کودتای مزدوران را به عنوان یک عمل تجاوز مسلحانه محکوم کرد؛ قطعنامه‌های ۵۷۳ (۴ اکتبر ۱۹۸۵) و ۶۱۱ (۲۵ آوریل ۱۹۸۸) در مورد تونس، که در آن‌ها حملات هوایی رژیم صهیونیستی به تونس را به عنوان اقدامات تجاوزکارانه محکوم کرد؛ قطعنامه ۴۸۷ (۱۹ ژوئن ۱۹۸۱) در مورد عراق، که در آن‌ها حمله رژیم صهیونیستی به راکتور هسته‌ای عراق را به عنوان نقض حقوق بین‌الملل محکوم کرد؛ قطعنامه شماره ۶۷۲ (۱۲ اکتبر ۱۹۹۰)، قطعنامه شماره ۶۷۳ (۲۴ اکتبر ۱۹۹۰)، قطعنامه شماره ۶۸۱ (۲۰ دسامبر ۱۹۹۰) و قطعنامه شماره ۶۸۴ (۲۸ ژانویه ۱۹۹۱) در مورد وضعیت فلسطین، که در آن‌ها شورا استفاده از زور توسط رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی را محکوم کرد؛ قطعنامه شماره ۲۶۲ (۳۱ دسامبر ۱۹۶۸)، قطعنامه شماره ۲۶۵ (۱ آوریل ۱۹۶۹) و قطعنامه شماره ۲۷۳ (۲۳ ژوئیه ۱۹۶۹) در مورد مناقشات خاورمیانه، که در آن‌ها اقدامات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی، از جمله بمباران‌ها و عملیات نظامی را محکوم کرد؛ و قطعنامه S/RES 178 (۲۴ آوریل ۱۹۶۳)، S/RES 204 (۱۹ مه ۱۹۶۵) و S/RES 268 (۲۸ ژوئیه ۱۹۶۹) در مورد شکایات آفریقایی (سنگال، گینه، زامبیا)، که در آن شورا اقدامات تجاوزکارانه پرتغال و آفریقای جنوبی علیه کشورهای همسایه آفریقایی را محکوم کرد.

^۷ از جمله (و نه محدود به) قطعنامه A/RES/ES-8/2 (۱۴ سپتامبر ۱۹۸۱) [جلسه ویژه اضطراری]، در مورد وضعیت نامیبیا، که در آن مجمع عمومی اشغال نامیبیا توسط آفریقای جنوبی و اقدامات تجاوزکارانه آن علیه کشورهای همسایه را تجاوز غیرقانونی اعلام کرد؛ A/RES/40/97(A) (۱۴ دسامبر ۱۹۸۵)، در مورد وضعیت آفریقای جنوبی، که در آن اقدامات تجاوزکارانه مداوم آفریقای جنوبی، از جمله اشغال نامیبیا و حملات فرامرزی آن را محکوم کرد؛ A/RES/2918 (XXVII) (۲۲ نوامبر ۱۹۷۲)، در مورد وضعیت سرزمین‌های تحت مدیریت پرتغال، که در آن مجمع، ضمن اشاره به قطعنامه ۳۲۲ شورای امنیت (۱۹۷۲)، از پرتغال خواست تا سرکوب نظامی در مستعمرات خود را متوقف کند و اقدام نظامی استعماری تهاجمی را محکوم نمود؛ قطعنامه A/RES/ES-10/2 (۷ اکتبر ۲۰۰۰) و قطعنامه‌های بعدی دهمین اجلاس ویژه اضطراری، در زمینه خاورمیانه، که در آن مجمع خواستار پایان فوری تهاجمات نظامی و خشونت رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، از جمله محکومیت حملات مسلحانه رژیم صهیونیستی شد؛ و قطعنامه A/RES/46/242 (۱۴ اوت ۱۹۹۲)، در میان سایر قطعنامه‌های سال ۱۹۹۲، در مورد وضعیت بوسنی و هرزگوین، که در آن مجمع عمومی تجاوز و نقض ارضی نیروهای صرب را در طول جنگ بوسنی محکوم کرد و بر حمایت از حاکمیت و تمامیت ارضی بوسنی تأکید نمود.

^۸ از جمله (و نه محدود به) فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در و علیه نیکاراگوئه (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) (۱۹۸۶)، که در آن دیوان رأی داد که ایالات متحده حقوق بین‌الملل عرفی مبنی بر منع استفاده از زور و مداخله را نقض کرده است، که ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد را تأیید و معیارهای دفاع از خود را روشن می‌کند؛ فعالیت‌های مسلحانه در قلمرو کنگو (جمهوری دموکراتیک کنگو علیه اوگاندا) (۲۰۰۵)، که در آن اوگاندا مرتکب اعمال تجاوزکارانه و نقض تمامیت ارضی جمهوری دموکراتیک کنگو شد؛ سکوهایی نفتی (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا) (۲۰۰۳)، که در آن دیوان رأی داد که ایالات متحده نتوانسته است استفاده از زور را تحت عنوان

۱۱. مجمع عمومی سازمان ملل اصول کلیدی مربوط به ممنوعیت استفاده از زور را در چندین قطعنامه مانند «اعلامیه عدم پذیرش مداخله در امور داخلی کشورها» (A/RES/2131 (XX), 1965)، «اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل در مورد روابط دوستانه» (A/RES/2625 (XXV), 1970) و «تعریف تجاوز» (A/RES/3314 (XXIX), 1974) که همگی با اجماع تصویب شده‌اند، تشریح کرده است. به عنوان مثال، بند ۲ ماده ۵ قطعنامه ۲۶۲۵ مصوب ۱۹۷۰ تهدید یا استفاده از زور را ممنوع می‌کند و به صراحت بیان می‌کند که جنگ تجاوزکارانه جنایتی علیه صلح بین‌المللی است که برای آن طبق حقوق بین‌الملل مسئولیت وجود دارد.^۹

۱۲. به طور خاص، استفاده غیرقانونی از زور توسط ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، یک جرم فاحش تجاوز به معنای ماده ۳ ضمیمه قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد «تعریف تجاوز» محسوب می‌شود. بر این اساس، «حمله» به ایران «توسط نیروهای مسلح» ایالات متحده و رژیم صهیونیستی؛ «بمباران» و «استفاده از سلاح علیه سرزمین» ایران، «حمله» به «نیروهای زمینی» و «نیروهای هوایی» آن، و همچنین استقرار مأمورانی که «اعمال مسلحانه علیه» ایران را «با چنان شدتی که معادل اعمال ذکر شده در بالا باشد را انجام می‌دهند یا در آن‌ها دخالت قابل توجه دارند»، همگی به عنوان عمل تجاوز شناخته می‌شوند.^{۱۰}

دفاع از خود توجیه کند، و اصول ضرورت و تناسب را تقویت کرد؛ پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴)، که در آن دیوان بین‌المللی دادگستری تشخیص داد که ساخت دیوار توسط رژیم صهیونیستی ماده ۲(۴) را نقض کرده و استفاده غیرقانونی از زور در سرزمین اشغالی محسوب می‌شود؛ و مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶)، که ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور را به عنوان یک هنجار اساسی حقوق بین‌الملل مجدداً تأیید کرد.

^۹ همچنین ببینید: A/RES/37/10 (۳۰ نوامبر ۱۹۸۲)، «اعلامیه مانیل در مورد حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی»، که در آن مجمع عمومی مجدداً ممنوعیت استفاده از زور را تأیید کرد و بر تعهد دولت‌ها برای حل و فصل اختلافات خود از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز مطابق با منشور سازمان ملل تأکید کرد؛ A/RES/42/22 (۱۸ نوامبر ۱۹۸۷)، «اعلامیه افزایش اثربخشی اصل خودداری از تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌الملل»، که تعهد به عدم استفاده از زور را تقویت کرد و مجدداً تأکید کرد که هیچ ملاحظه‌ای از هیچ نوع نمی‌تواند برای توجیه تجاوز مورد استناد قرار گیرد؛ و A/RES/43/51 (۵ دسامبر ۱۹۸۸)، «اعلامیه پیشگیری و رفع اختلافات و موقعیت‌هایی که ممکن است صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید کند و نقش سازمان ملل متحد در این زمینه»، که از کشورها می‌خواهد اقدامات پیشگیرانه اولیه را انجام دهند و بر نقش محوری سازمان ملل متحد در حل و فصل و رفع تهدیدات علیه صلح تأکید می‌کند.

^{۱۰} باید تأکید کرد که مطابق ماده ۱ این قطعنامه، استفاده از اصطلاح «دولت» در تعریف «تجاوز»: (۱) «بدون خدشه به مسائل مربوط به شناسایی یا اینکه آیا یک دولت عضو سازمان ملل متحد است یا خیر»؛ و (۲) در صورت لزوم شامل مفهوم «گروهی از دولت‌ها» نیز می‌شود. از این رو، این اصطلاح نه باید به عنوان مغایر با موضع دیرینه ایران در مورد عدم به رسمیت شناختن مشروعیت رژیم صهیونیستی به عنوان یک دولت تلقی شود و نه باید به عنوان مغایر با آن تفسیر شود.

۱۳. نکته قابل مهم‌تر در زمینه جنگ تحمیلی جاری علیه ایران، واگذاری سرزمین به متجاوزان توسط کشورهای ثالث است که طبق تعریف ارائه شده در قطعنامه فوق در بند «و» ماده ۳ آن‌ها را در عمل تجاوز شریک جرم می‌کند. بر اساس همین تعریف، «اقدام یک کشور در اجازه دادن به آن کشور دیگر برای استفاده از سرزمینش که در اختیار کشور دیگری قرار داده است تا علیه کشور ثالثی اقدام به تجاوز کند»، خود تجاوز محسوب می‌شود!

۱۴. بند ۱ ماده ۵ قطعنامه فوق نیز به روشنی تصریح می‌کند که «هیچ ملاحظه‌ای، چه سیاسی، اقتصادی، نظامی یا غیره، نمی‌تواند توجیهی برای تجاوز باشد». این موضوع در قطعنامه ۴۲/۲۲ (۱۹۸۷) نیز تکرار شده است که مجدداً تأکید می‌کند که کشورها باید از تهدید یا استفاده از زور تحت هر شرایطی خودداری کنند و تلاش‌ها برای توجیه تجاوز تحت پوشش دفاع از خود یا ضرورت سیاسی را محکوم می‌کند.^{۱۱}

۱۵. در همین زمینه، توجیهات بی‌اساس برای تجاوز به یک کشور تحت هر عنوان ساختگی، مانند به اصطلاح «دفاع مشروع پیشدستانه»^{۱۲} یا سایر بهانه‌ها از جمله حملات پیشگیرانه، هیچ جایگاهی در حقوق بین‌الملل ندارد و ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد حق دفاع مشروع را به وضعیت‌هایی محدود می‌کند که حمله مسلحانه علیه کشور دیگری رخ داده باشد. به همین ترتیب، هدف قرار دادن عمدی زیرساخت‌های هسته‌ای غیرنظامی ایران تحت بهانه دروغین دفاع مشروع پیشگیرانه، صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کند و به طور کلی رژیم عدم اشاعه را تضعیف می‌کند.

۱۶. در این زمینه، استناد به ماده ۵۱ نه تنها نامربوط است، بلکه تحریف فاحشی از حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد نیز محسوب می‌شود. ماده ۵۱ حق ذاتی دفاع مشروع فردی یا جمعی را تنها در صورتی که حمله مسلحانه رخ داده باشد، مقرر می‌دارد. قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده نیکاراگوئه ۱۹۸۶ (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) و پرونده سکوه‌های نفتی ۲۰۰۳ (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا) تأیید می‌کنند که حق دفاع مشروع فقط در پاسخ به یک حمله مسلحانه قابل استناد است و فقط در صورت تحقق شرایط ضرورت و تناسب می‌توان به آن استناد کرد.^{۱۳}

^{۱۱} مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اعلامیه افزایش اثربخشی اصل خودداری از تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌الملل، قطعنامه عمومی ۲۲/۴۲، سند سازمان ملل A/RES/۴۲/۲۲ (۱۸ نوامبر ۱۹۸۷).

^{۱۲} <https://abcnews.go.com/International/israel-military-action-iran-coming-days-sources/story?cid=122776202>

^{۱۳} جنبش عدم تعهد - که نماینده بیش از نیمی از کشورهای جهان است - در نشست وزیران خود در سال ۲۰۱۹، صراحتاً تفاسیر موسع از ماده ۵۱ را که حملات مسلحانه پیشگیرانه را توجیه می‌کند، رد کرد. به سند نهایی شماره CoB/Doc.1/2019 جنبش عدم تعهد، «نشست وزیران دفتر هماهنگی جنبش عدم تعهد (CoB-NAM)»، بندهای ۲۳۹ و ۶۴۰ (۱۳ ژوئن ۲۰۲۵)، <[https://www.namazerbaijan.org/pdf/Caracas-Final-Document-\(۲۰۱۹\).pdf](https://www.namazerbaijan.org/pdf/Caracas-Final-Document-(۲۰۱۹).pdf)> مراجعه کنید.

۱۷. در نتیجه، در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، درست مانند ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵، حملات مسلحانه رژیم تروریستی صهیونیستی و ایالات متحده، اقدامات تجاوزکارانه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود که نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد است.

۱۸. در طول این حملات، نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی حملات عمدی شبانه‌روزی علیه مناطق پرجمعیت غیرنظامی در چندین شهر بزرگ ایران انجام دادند. در کنار مقامات ارشد، آن‌ها همچنین جمعیت غیرنظامی از جمله زنان و کودکان (از جمله نوزادان و کودکان نوپا) و شهروندان عادی از هر قشری را هدف قرار دادند. اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، مناطق مسکونی، خانه‌ها، مراکز پلیس، تأسیسات عمومی و زیرساخت‌های حیاتی مستقیماً هدف قرار گرفتند، آسیب دیده یا نابود شدند. این حملات که تا به امروز ادامه دارد، تاکنون جان صدها غیرنظامی را گرفته و بیش از هزار مجروح بر جای گذاشته است و در تضاد آشکار با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه، آسیب‌های شدیدی به جمعیت غیرنظامی و اهداف و زیرساخت‌های غیرنظامی وارد کرده است.

۱۹. چنین بی‌قانونی آشکاری کسی را متعجب نمی‌کند، زیرا ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در هر جنبه‌ای از جمله منشور سازمان ملل متحد و ارکان اصلی سازمان ملل متحد، خصومت کاملی با حقوق بین‌الملل نشان داده‌اند که این خصومت هم در مواضع رسمی رهبران آن‌ها و هم در مأموریت‌های انجام شده توسط نیروهای مسلح‌شان در محل مشهود است.

بخش دوم) حق ایران برای دفاع از خود

۲۰. در راستای اعمال حق ذاتی دفاع از خود، همانطور که در ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد تصریح شده است، جمهوری اسلامی ایران مجموعه‌ای از عملیات دفاعی دقیق و حساب‌شده را علیه اهداف نظامی و زیرساخت‌های متعلق به رژیم صهیونیستی و نیروهای آمریکایی درگیر در تجاوز انجام داد. این عملیات پس از حملات مسلحانه تهاجمی دو کشور اخیر که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، حمله تجاوزکارانه‌های که تاکنون منجر به تلفات گسترده در بین غیرنظامیان و خسارات شدید به زیرساخت‌های غیرنظامی ایران شده است.
۲۱. اقدامات دفاعی ایران قانونی و مبتنی بر حقوق بین‌الملل است. این واکنش‌ها با هدف جلوگیری از تجاوز بیشتر، حفاظت از جمعیت غیرنظامی و حاکمیت و تمامیت ارضی کشور انجام شده و همچنان ادامه دارد. این اقدامات پس از آن صورت گرفت که شورای امنیت سازمان ملل متحد در انجام مسئولیت خود در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و اقدام قاطع در پاسخ به حملات مسلحانه تجاوزکارانه مذکور، کوتاهی کرد.
۲۲. جناب آقای سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، در نامه خود خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت، اقدامات تجاوزکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی را نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد دانست و رسماً به حق ذاتی و قانونی دفاع از خود طبق ماده ۵۱ استناد کرد و به صراحت اعلام نمود که «نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از تمام توانایی‌ها و ابزارهای دفاعی لازم برای مقابله با این تجاوز جنایتکارانه و جلوگیری از اقدامات خصمانه استفاده خواهند کرد. بر این اساس، تمام پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های نیروهای متخاصم در منطقه به عنوان اهداف نظامی مشروع در چارچوب اعمال قانونی دفاع از خود توسط ایران تلقی می‌شوند».^{۱۴}
۲۳. همچنین از اعضای شورای امنیت خواسته شد که «بدون تأخیر، جلسه اضطراری شورا را برای رسیدگی به اقدامات تجاوزکارانه و نقض صلح توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی که تهدیدی واقعی و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی است، تشکیل دهند و اقدامات لازم و فوری را برای توقف این استفاده غیرقانونی از زور و تضمین پاسخگویی اتخاذ کنند».^{۱۵}
۲۴. با این حال، بار دیگر، با توجه به شکست شورای امنیت سازمان ملل متحد در اتخاذ اقدام قاطع فوری برای تضمین صلح و امنیت بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران حق ذاتی خود را برای دفاع از خود در برابر

¹⁴ UN Doc S/2026/106, dated 28 February 2026, "Letter dated 28 February 2026 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President of the Security Council".

¹⁵ Ibid.

اقدامات تجاوزکارانه هماهنگ مذکور اعمال کرد که شامل اقدام دفاعی قاطع علیه کلیه تأسیسات، تجهیزات و پرسنل نظامی متجاوزان در منطقه می‌شود. این موضع از مدت‌ها پیش در مکاتبات رسمی ایران به سازمان ملل متحد ابلاغ شده و تا به امروز به طور مداوم رعایت شده است.

۲۵. شایان ذکر است که زنجیره تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی و دفاع مشروع ایران که در بالا ذکر شد، پس از اظهارات مداخله‌جویانه و تهدیدهای آشکار رئیس جمهور ایالات متحده علیه ایران قبل از شروع تجاوز فعلی صورت گرفت. این اظهارات و تهدیدها در زمان مناسب به سازمان ملل متحد ابلاغ شدند. به عنوان مثال، جناب آقای امیر سعید ایروانی، نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد، با اشاره به نامه‌های قبلی خود در تاریخ ۳۰ دسامبر ۲۰۲۵ و نامه‌های ۲، ۹، ۱۳ و ۲۲ ژانویه ۲۰۲۶، در تاریخ ۲۹ ژانویه ۲۰۲۶، توجه دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت را به آخرین تهدید صریح رئیس جمهور ایالات متحده به زور و حمله نظامی جلب کرد.^{۱۶} رئیس جمهور آمریکا به طور معناداری، به تجاوز قبلی خود در ژوئن ۲۰۲۵ نیز اشاره کرده بود:

«یک ناوگان عظیم به سمت ایران در حرکت است. این ناوگان به سرعت، با قدرت، اشتیاق و هدف زیاد در حال حرکت است. این ناوگان بزرگتر از ناوگانی است که به ونزوئلا فرستاده شده و ناو هواپیمابر بزرگ آبراهام لینکلن در راس آن قرار دارد. مانند ونزوئلا، این ناوگان آماده، مایل و قادر است تا در صورت لزوم، با سرعت و خشونت، به سرعت مأموریت خود را انجام دهد... زمان در حال گذر است، واقعاً حیاتی است! همانطور که قبلاً به ایران گفتم، معامله کنید! آن‌ها این کار را نکردند و «عملیات چکش نیمه شب» رخ داد، تخریب بزرگی برای ایران. حمله بعدی بسیار بدتر خواهد بود!»

۲۶. هیچ‌کس نمی‌توانست با صراحت بیشتری به دو تجاوز وحشیانه علیه یک کشور مستقل عضو سازمان ملل متحد در کمتر از ۸ ماه اعتراف کند!

۲۷. با این حال، ایران هرگز به دنبال تشدید تنش نبوده و هرگز مایل به گسترش درگیری در منطقه نبوده است. با وجود این، بر عزم راسخ خود برای اتخاذ اقدامات دفاعی در برابر هرگونه تجاوز علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و امنیت و جان مردم خود تأکید می‌کند.

¹⁶ UN Doc S/2026/51, dated 29 January 2026, "28 January 2026 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President of the Security Council".

۲۸. در چنین شرایطی بود که ایران، طبق حق ذاتی دفاع از خود، به طور مشروع تمام تأسیسات، پایگاه‌ها و پرسنل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در منطقه را صرف نظر از موقعیت مکانی آن‌ها، همانطور که قبلاً به موقع و به شیوه مقتضی اعلام شده بود، هدف قرار داد.
۲۹. نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در ملل متحد، در یک نامه رسمی به دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت^{۱۷}، به صراحت اعلام کرد که ایران عملیات دفاعی متناسبی را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه هدایت کرده و می‌کند، که «به هیچ وجه به معنای تجاوز به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورهای میزبان چنین پایگاه‌ها، تأسیسات و تجهیزات نظامی نیست».
۳۰. علاوه بر این، همانطور که ایران قبلاً، از جمله از طریق نامه شماره S/2025/466 مورخ ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۵، اعلام کرده بود، تحت یک اصل تثبیت شده حقوق بین‌الملل که در عبارت حقوقی منع/اضرار به غیر^{۱۸} منعکس شده است، دولت‌ها موظفند «از قلمرو خود به گونه‌ای استفاده کنند که به قلمرو دیگری آسیبی وارد نشود». بنابراین، دولت‌ها موظفند از انجام یا تسهیل یا حمایت نیروهای کشورهای خارجی حاضر در قلمرو خود از اقدامات تجاوزکارانه علیه کشور دیگر یا هرگونه اقدام دیگر در جهت تجاوز، جلوگیری کنند.
۳۱. قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴، در ماده ۳ (f) خود، «اقدام یک دولت در اجازه دادن به استفاده از سرزمینش که در اختیار دولت دیگری قرار داده است توسط آن دولت دیگر برای ارتکاب عمل تجاوز علیه دولت ثالث» را به طور کامل به عنوان یک عمل تجاوزکارانه توصیف می‌کند.
۳۲. در این رابطه، برخی از بازیگران در منطقه تلاش کرده‌اند که با حملات پرچم دروغین به کشورهای همسایه ایران، توجه جامعه جهانی را منحرف کنند و باعث تشدید تنش‌ها و تنش‌های جدید شوند. در حالی که ایران همچنان به حفظ و تقویت روابط دوستانه با کشورهای منطقه بر اساس احترام متقابل، اصل حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی یکدیگر متعهد است، هیچ چیز نمی‌تواند حق ذاتی ایران برای دفاع از سرزمین و مردم خود در برابر متجاوزان را خدشه‌دار یا انکار کند.

¹⁷ Letter No. 2840502, dated 3 March 2026, by the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations on the exercise of the right of self-defense by Iran.

¹⁸ sic utere tuo ut alienum non laedas

بخش سوم) نقض حقوق بین الملل بشردوستانه

۳۳. نیروهای مسلح آمریکا و رژیم صهیونیستی از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ به صورت شبانه‌روزی در ایران مرتکب نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه شده‌اند. اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، ممنوعیت‌هایی را علیه هدف قرار دادن مستقیم غیرنظامیان (و ایجاد رعب و وحشت در میان آنها)، هدف قرار دادن مستقیم اشیاء غیرنظامی (با قواعدی که به برخی اشیاء حمایت ویژه اعطا می‌کنند) و استفاده از ابزارها و روش‌های جنگی بدون تفکیک مقرر می‌دارد.

۳۴. حتی اگر یک هدف نظامی قانونی مورد حمله قرار گیرد، اصل تناسب ایجاب می‌کند که غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی در برابر اثرات جانبی آن حملات که ممکن است در مقایسه با مزیت نظامی ملموس و مستقیم مورد انتظار بیش از حد باشند، محافظت شوند. همچنین باید برخی اقدامات احتیاطی اتخاذ شود تا از چنین اثرات جانبی جلوگیری به عمل آمده یا به حداقل برسد و اطمینان حاصل شود که فقط اهداف قانونی مورد حمله قرار می‌گیرند.

۳۵. برای روشن شدن موضوع، طبق اصل اساسی تفکیک، برگرفته از مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل اول الحاقی و حقوق بین‌الملل عرفی، طرفین درگیری مسلحانه باید بین جمعیت غیرنظامی و رزمندگان و همچنین بین اشیاء غیرنظامی و اهداف نظامی تمایز قائل شوند. فقط رزمندگان و اهداف نظامی می‌توانند مورد حمله قرار گیرند.

۳۶. با این حال، آمریکا و رژیم صهیونیستی از روز اول تجاوز در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ تا زمان نگارش گزارش حاضر، با هدایت حملات علیه غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان و همچنین اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، اموال فرهنگی و زیرساخت‌های غیرنظامی، این اصل را نقض کرده‌اند.

۳۷. بنابراین، اقدامات تجاوزکارانه و از پیش برنامه‌ریزی‌شده‌ی مداوم ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی ایران، با هدف قرار دادن مستقیم جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های جمهوری اسلامی ایران، از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، در تضاد با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه، که برخی از آن‌ها کاملاً در تعریف «جنایت جنگی» طبق حقوق بین‌الملل قرار می‌گیرند، همراه بوده است.

۳۸. زیرساخت‌های غیرنظامی، مناطق مسکونی، تأسیسات امدادی و مجتمع‌های ورزشی، از جمله موارد دیگر، مستقیماً توسط متجاوزان هدف قرار گرفته‌اند که منجر به تلفات قابل توجه غیرنظامیان و تخریب اشیاء غیرنظامی، از جمله اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی، شده است.

۳۹. حتی در مواردی که اهداف نظامی هدف قرار می‌گیرند، اصل اساسی تناسب بارها و بارها توسط متجاوزان نادیده گرفته شده است. به عنوان مثال، در هدف قرار دادن تأسیسات نظامی در شهرهای ایران، حملات

نامتناسب عمدی با خسارات قابل توجه به غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی همسایه بدون هیچ توجیهی تحت حقوق بین‌الملل بشردوستانه انجام شده است.

۴۰. به همین ترتیب، متجاوزان با انجام حملات در مناطق پرجمعیت، از جمله، به عنوان مثال، در جریان تظاهرات مسالمت‌آمیز جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶ در بزرگداشت روز قدس که در چندین شهر در مجاورت شهروندان عادی انجام شد، اصل اساسی اقدامات احتیاطی را نادیده گرفتند. همچنین گزارش‌هایی از اتکای بیش از حد متجاوزان به سیستم‌های سلاح‌های خودکار کشنده وجود دارد که در تضاد آشکار با اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به ویژه الزام به انجام اقدامات احتیاطی در انجام حملات نظامی است.

۴۱. بخش حاضر نگاهی اجمالی به برخی از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط رژیم آمریکا و صهیونیستی دارد و نمونه‌هایی از دو هفته اول تجاوز مداوم آن‌ها علیه ملت ایران را ارائه می‌دهد.

الف) حمله علیه غیرنظامیان یا جمعیت غیرنظامی

۴۲. اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه حکم می‌کند که فقط اهداف نظامی باید توسط یکی از طرفین درگیری مسلحانه هدف قرار گیرند. با توجه به مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹، پروتکل اول الحاقی به آن و حقوق بین‌الملل عرفی، حمله به غیرنظامیان و جمعیت غیرنظامی ممنوع است. ۴۳. با این حال، نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی از روز اول تجاوز بی‌دلیل و غیرقابل توجیه خود علیه ملت ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، غیرنظامیان را هدف قرار داده‌اند. کودکان، زنان و شهروندان عادی از هر قشر و طبقه‌ای از چنین حملاتی در امان نبوده‌اند. ۴۴. مروری بر برخی از موارد مشابه در طول دو هفته اول تجاوز ارائه شده است.

۱. حمله علیه کودکان

۴۵. کودکان همچنان به طور ویژه در برابر درگیری‌های مسلحانه آسیب‌پذیر هستند و متجاوزان رژیم آمریکا و صهیونیستی سابقه طولانی در هدف قرار دادن کودکان در درگیری‌ها دارند. در دو هفته اول تجاوز خود علیه ملت ایران در سال ۲۰۲۶ نیز، عوامل آن‌ها آگاهانه و بی‌وقفه به کودکان حمله کرده‌اند. ۴۶. طبق گزارش‌های رسمی، ۲۰۴ کودک به دست متجاوزان جان خود را از دست داده‌اند که ۱۳ نفر از آن‌ها زیر ۵ سال سن داشته‌اند. علاوه بر این، ۱۲۷۵ کودک زخمی شده‌اند که ۴۵ نفر از آن‌ها زیر ۲ سال سن دارند!

۴۷. در یک جنایت جنگی آشکار، آمریکا و رژیم صهیونیستی حمله نظامی مستقیمی را علیه یک دبستان دخترانه به نام «شجره طیبه» در میناب، استان هرمزگان، آغاز کردند. در نتیجه این حمله که ساعت ۱۵:۱۱ و در شلوغ‌ترین ساعت مدرسه انجام شد، بیش از ۱۷۰ دانش‌آموز دختر و پسر بی‌گناه، از ۷ تا ۱۲ سال، کشته و بیش از ۹۶ نفر زخمی شدند. در میان شهدا، برخی از کادر آموزشی و والدین دانش‌آموزان نیز حضور داشتند. اجساد بسیاری از قربانیان پس از ساعت‌ها عملیات امدادرسانی از میان آوار جمع‌آوری شد و برخی از آن‌ها هنوز قابل شناسایی نیستند.

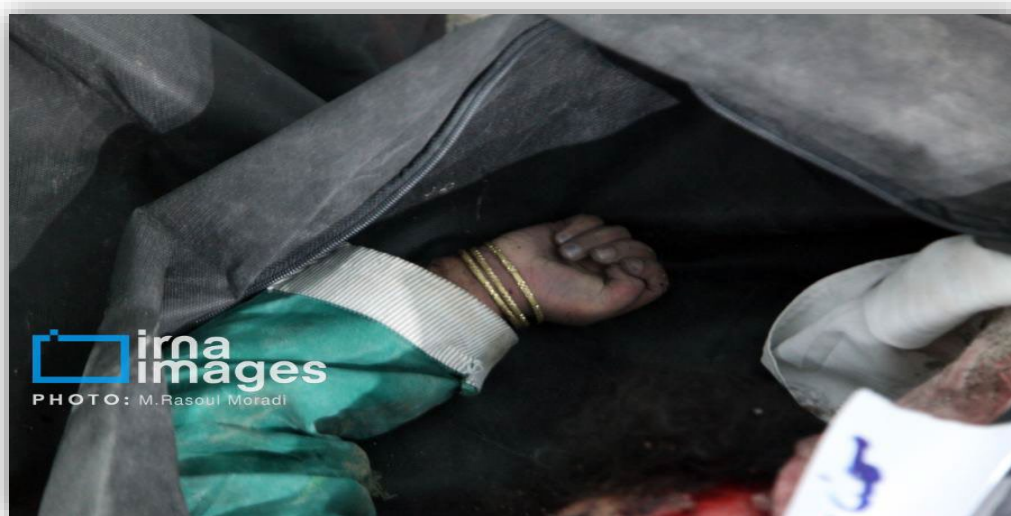

تظاهرکننده‌ای که تصاویر چند دانش‌آموز شهید دبستان شجره طیبه در میناب، استان هرمزگان را در دست دارد؛ چند نفر از میان بیش از ۱۷۰ کودک بی‌گناهی که ساعت ۱۱:۱۵ در ساعات مدرسه، وحشیانه هدف گلوله متجاوزان قرار گرفتند!

۴۸. سخنگوی وزارت آموزش و پرورش تصریح کرد: آمریکا و رژیم صهیونیستی در اقدامی وحشیانه و غیرانسانی، دو بار به این مدرسه ابتدایی با ۲۶۴ دانش‌آموز حمله و آن را بمباران کردند. این مدرسه به طور کامل ویران شد. شدت خسارات ناشی از این حمله به حدی بود که عملیات آواربرداری تا روز بعد ادامه یافت.

بقایای موشک آمریکایی که برای بمباران مدرسه ابتدایی استفاده شده بود

عکسبرداری ناقص از جسد یکی از دختران مدرسه‌ای که قربانی جنایت جنگی آمریکا شده است

۴۹. این مدرسه دور از هرگونه منطقه نظامی واقع شده بود و هیچ ارتباطی با هیچ مکان نظامی، اردوگاه یا هر چیز دیگری که بتواند گمانه‌زنی‌هایی را در مورد انجام حملات بدون سوء نیت ایجاد کند، نداشت. بنابراین، همانطور که چندین رسانه رسمی در روزهای بعد نیز آن را اثبات کردند، شکی در مورد جنایت جنگی بودن آن باقی نمی‌ماند.

تظاهرکنندگان تصاویر دختران دانش‌آموزی را که توسط بمب‌های آمریکایی در دبستان شجر طیبه در میناب، هرمزگان، به شهادت رسیدند، در دست دارند

۵۰. در اوایل ۷ مارس ۲۰۲۶، یونیسف همچین کشته شدن ۱۸۰ کودک در ایران و زخمی شدن بسیاری دیگر، از جمله در نتیجه هدف قرار دادن مستقیم ۲۰ مدرسه را تأیید کرد. طبق آخرین آمار رسمی که متأسفانه روند صعودی دارد، تا جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶، ۲۰۲ کودک زیر ۱۸ سال به دست متجاوزان جان خود را از دست داده‌اند که در میان آن‌ها ۱۲ نفر زیر ۵ سال بوده‌اند. کوچکترین شهید یک دختر ۸ ماهه و کوچکترین مجروح یک دختر ۴ ماهه بوده است. ۱۱۹۰ کودک دیگر نیز زخمی شده‌اند.

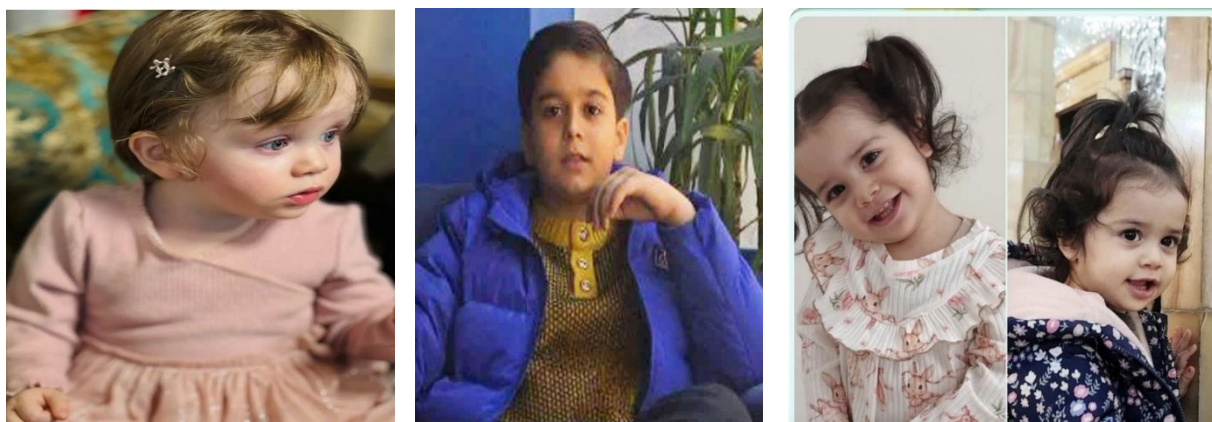

عکس هوایی غم‌انگیز و غم‌انگیز از مقبره‌هایی که اجساد دختران دانش‌آموز بی‌گناهی را که در اثر حملات مستقیم جنگنده‌های آمریکایی کشته شده‌اند، در آغوش گرفته‌اند.

۵۱. در همان روز اول تجاوز، متجاوزان با ۴ موشک مستقیماً به یک سالن ورزشی در شهرستان لامرد در استان فارس حمله کردند. دو دانش‌آموز کلاس چهارم ابتدایی در میان ورزشکارانی بودند که در این جنایت جنگی جان خود را از دست دادند.

الهام زائری و حلما سادات احمدی زاده، دو دانش آموز کلاس چهارم که در روزهایی که قرار بود شادترین روزهای زندگی شان باشد، در سالن ورزشی لامرد به طرز وحشیانه های هدف قرار گرفتند!

چپ: زهرا محمدی گلپایگانی، نوه ۱۴ ساله رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، که در روز اول تجاوز جان خود را از دست داد؛ وسط: زینب صاحبی، دختر دو ساله که در مراسم سوگواری رهبر ایران زیر آوار موشک متجاوزان جان باخت؛ راست: علی حق‌شناس، ۱۴ ساله، که بر اثر اصابت ترکش موشک متجاوزان در زادگاهش، شیراز، کشته شد.

۵۲. مسئولیت کیفری بین‌المللی همه کسانی که در ارتکاب جنایات جنگی علیه کودکان در ایران، فرماندهی و معاونت داشته‌اند، آشکار است. ایران خواستار تشکیل یک کمیسیون تحقیق مستقل برای مشخص کردن جزئیات این جنایات و محاکمه عاملان آن از جمله رئیس جمهور ایالات متحده و نخست وزیر به اصطلاح رژیم صهیونیستی است.

۲. حمله علیه زنان

۵۳. زنان از نظر فعالیت‌های اجتماعی و همچنین امنیت در خانواده، همچنان در خط مقدم جامعه ایران قرار دارند. در طول درگیری‌های مسلحانه، هرگونه آسیبی به آن‌ها پیامدهای بزرگی در جامعه به همراه دارد.

۵۴. زنان ایرانی از روز اول در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، با نقض فاحش اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، هدف تجاوزات متجاوزان آمریکایی و رژیم صهیونیستی قرار گرفته‌اند؛ نقض‌هایی که روزانه در طول تجاوز مداوم تکرار شده‌اند.

۵۵. طبق گزارش‌های رسمی، تا ۱۱ مارس ۲۰۲۶، متأسفانه ۲۲۵ نفر از غیرنظامیانی که به دست متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی جان خود را از دست داده‌اند، زنان بوده‌اند. ۲۹۶۹ زن نیز زخمی شده‌اند که بسیاری از آن‌ها دچار جراحات مادام‌العمر شده‌اند.

زنی که در تجاوز آمریکایی-صهیونیستی در تهران مجروح شده و آوار در پشت سر او دیده می‌شود.

بانویی که در اثر حملات کورکورانہ متجاوزان در تهران مجروح شده و هلال احمر به کمک رسانی به وی مشغول است.

۵۶. حمله مستقیم متجاوزان با ۴ موشک به یک سالن ورزشی در شهرستان لامرد در استان فارس در تاریخ ۹ اسفند ۱۴۰۴ منجر به کشته شدن ۱۸ ورزشکار دختر جوان شد.

۵۷. موارد فوق فقط آمار و ارقام و تصاویر نیستند، بلکه نقض فاحش اصول و قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط مأموران آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه زنان ایرانی را برجسته می‌کنند که بز دلانه در زمان نگارش این متن ادامه دارد.

۳. حمله علیه پرسنل پزشکی

۵۸. حملات متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در دو هفته اول تجاوز فجیع خود علیه ملت ایران، حدود ۱۶۰ بیمارستان و واحد مراقبت‌های بهداشتی را هدف قرار داده یا منجر به تخریب آن‌ها و از دست رفتن جان‌ها و مجروح شدن کادر پزشکی شده است.

۵۹. آخرین آمار، شهادت ۱۷ نفر و زخمی شدن ۱۰۱ نفر از کادر پزشکی را در چنین حملات وحشیانه‌های تأیید می‌کند.

۶۰. به عنوان مثال، تنها در روز چهارشنبه ۴ مارس ۲۰۲۶، سه نفر از کادر درمان بر اثر اصابت موشک‌های آمریکایی-صهیونیستی کشته شدند: رباب دهدشتی، متخصص رادیولوژی در بیمارستان حاج محمود حاج حیدری در لامرد، علی عباسی، متخصص عملیات در اورژانس غرب استان تهران، و علی آریا، دستیار ارتوپدی سال سوم در بیمارستان سینا در تهران.

در شیراز، حمله مستقیم نظامی به یک مرکز اورژانس واقع در پارک زیباشهر منجر به کشته شدن ۲۰ نفر از پرسنل امدادی، از جمله کادر پزشکی، شد. تصاویر ماهواره‌ای، استفاده هولناک متجاوزان از موشک هدایت‌شونده دقیق برای هدف قرار دادن واحد امدادی را تأیید می‌کند!

پرستل پزشکی در چندین شهر توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه کشته شده‌اند.

۶۱. صرف نظر از اینکه کدام استانداردها اعمال شوند، این نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه یک نام واحد دارند: «جنایت جنگی»!

ب) حملاتی که با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان انجام می‌شود

۶۲. همزمان با هدف قرار دادن مستقیم غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی حملات خاصی را با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی انجام دادند. این نقض دیگری از اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که در مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل الحاقی اول آن تدوین شده و به عنوان یک قاعده عرفی حقوق بین‌الملل بشردوستانه تثبیت شده است.

۶۳. طبق رویه قضایی تثبیت شده، اعمال خشونت‌آمیزی که هدف اصلی آن‌ها ایجاد رعب و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی است، تنها در صورتی با حقوق بین‌الملل بشردوستانه مغایرت دارد که علاوه بر خودِ ترور، حمله متوجه افراد غیرنظامی یا جمعیت غیرنظامی نیز باشد یا به هر نحو دیگری بدون تفکیک باشد.^{۱۹} این دقیقاً رویکرد ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در دو هفته اول تجاوزشان علیه ملت ایران، به‌ویژه در انتخاب ابزارها و روش‌های جنگی‌شان بوده است.

هدف قرار دادن عمدی مدارس، بیمارستان‌ها، ساختمان‌های مسکونی، در کنار حملاتی که فاقد هرگونه اهداف نظامی مشخص هستند و برای مثال منجر به تخریب بزرگراه‌های اصلی شده‌اند، صرفاً با هدف ایجاد ترس و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی انجام شده‌اند.

۶۴. جنایتکاران آمریکایی-صهیونیستی با استفاده از تبلیغات از طریق یک رسانه خاص ترورآفرین به نام «ایران اینترنشنال» که سابقه روشنی در ارتباط با اقدامات تروریستی در ایران دارد، برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم غیرنظامی ایران، گام‌های بلندتری برداشته‌اند. در روز جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶، در جریان تظاهرات مسالمت‌آمیزی که شهروندان برای بزرگداشت روز قدس در خیابان‌های اصلی برخی از شهرهای ایران برگزار کردند، جنگنده‌ها و پهپادهای آمریکایی و صهیونیستی تنها با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان مردم غیرنظامی، حملات هوایی را در مجاورت آن‌ها انجام دادند.

۶۵. این جدای از پرواز معمول جت‌های آن‌ها در ارتفاعات پایین در مناطق شهری است، حتی زمانی که هیچ حمله هوایی فعالی انجام نمی‌شود و هدف آن صرفاً ایجاد رعب و وحشت در میان شهروندان است.

۶۶. این نمونه بارز دیگری از نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط نیروهای مسلح متجاوزان در جریان تجاوز جاری است.

ج) حمله علیه اهداف غیرنظامی

۶۷. در حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اهداف غیرنظامی مورد حمایت هستند و حمله به آن‌ها نقضی محسوب می‌شود که مسئولیت کیفری مرتکبین را به دنبال دارد. مناطق مسکونی، مدارس و سایر اموال عمومی و خصوصی، در اصل، نباید هدف قرار گیرند.

۶۸. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در طول دو هفته تجاوز خود، هزاران هدف غیرنظامی را در سراسر ایران هدف قرار داده‌اند.

¹⁹ See Online Casebook, ICTY, The Prosecutor v. Galić: A. Trial Chamber, Judgement and Opinion, para 135, as reaffirmed and extended to indiscriminate attacks by *ibid.*, B. Appeals Chamber, Judgement, paras 99–102.

۶۹. طبق آخرین گزارش‌ها، ۵۴ هزار و ۵۵۰ شیء غیرنظامی تخریب شده است که از این تعداد، ۳۶۴۸۹ مورد مسکونی و ۶۱۷۹ مورد تجاری هستند. ۱۲۰ مدرسه نیز برخلاف اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه به عنوان اشیاء غیرنظامی هدف قرار گرفته‌اند.
۷۰. مناطق مسکونی، مدارس، مجتمع‌های ورزشی و واحدهای صنعتی به طور خاص هدف حملات قرار گرفته‌اند که در ادامه به طور خلاصه به آن‌ها اشاره می‌شود.

۱. حمله علیه مناطق مسکونی

۷۱. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مناطق مسکونی عموماً نباید هدف حملات قرار گیرند. بنابراین، هدایت حملات به خانه‌ها و مجتمع‌های مسکونی، حملات غیرقانونی علیه اهداف غیرنظامی و نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه تلقی می‌شود.
۷۲. طبق اعلام هلال احمر ایران، طی دو هفته تجاوز مداوم، در مجموع ۵۴ هزار و ۵۵۰ خانه به طور کامل یا جزئی توسط موشک‌های متجاوز ویران شده است.
۷۳. این رقم به معنای تخریب بیش از ۳۰۰۰ خانه در روز است. بسیاری از این خانه‌ها دیگر قابل سکونت نیستند. این خود گویای میزان احترام متجاوزان به حقوق بین‌الملل بشردوستانه است: بی‌اعتنایی کامل به اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌ویژه تمایز بین اهداف غیرنظامی و نظامی، اصل تناسب و اقدامات احتیاطی.

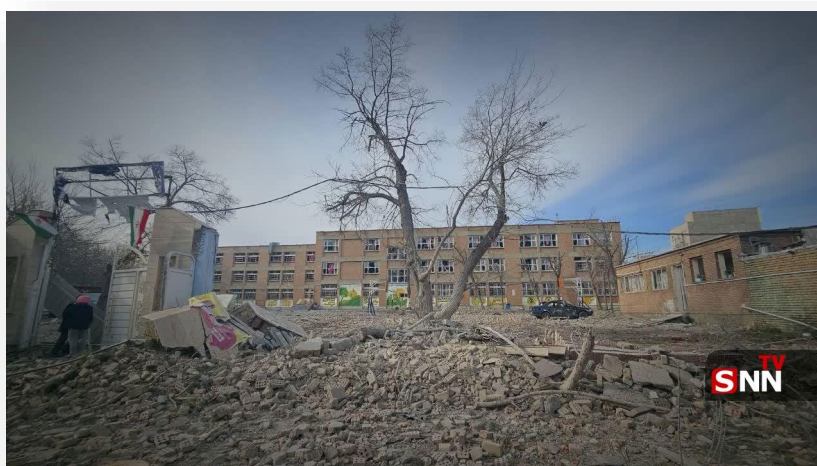
۲. حمله علیه مدارس

۷۴. در دو هفته اول تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به ملت ایران، حدود ۱۲۰ مدرسه توسط نیروهای مسلح این دو کشور هدف قرار گرفته و منجر به کشته شدن حداقل ۱۹۵ دانش‌آموز و معلم شده است.
۷۵. همانطور که قبلاً ذکر گردید، تنها در یک حمله‌ی بی‌شرمانه، یورش وحشیانه به دبستان دخترانه‌ی «شجره طیبه» در میناب، استان هرمزگان، منجر به شهادت بیش از ۱۷۰ دانش‌آموز شد.
۷۶. در حمله بزدلانه دیگری در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، یک مدرسه ابتدایی دخترانه دیگر در خمین، شهری در مرکز ایران، ۲ غیرنظامی جان خود را از دست دادند و ۵ نفر زخمی شدند. مدرسه خسارات قابل توجهی متحمل شد.
۷۷. در پرنده، استان تهران، ۳ مدرسه هدف موشک قرار گرفتند و به آن‌ها خسارات جدی وارد شد.

سیاح مقدم، پیامبر اعظم و ولایت سه مدرسه‌ای بودند که توسط موشک‌های نیروهای مسلح آمریکا و رژیم صهیونیستی آسیب دیدند.

۷۸. در ارومیه، مدرسه دخترانه دیگری به نام «عصمت» خسارات قابل توجهی متحمل شد.

تصویری از ویرانه‌های مدرسه دخترانه عصمت در ارومیه، در شمال غربی ایران، که در حملات هوایی آمریکا و رژیم صهیونیستی به شدت آسیب دیده است.

۷۹. در آبیگ قزوین، مدرسه پسرانه «امام رضا» هدف حملات ناجوانمردانه متجاوزان قرار گرفت که منجر به شهادت یک دانش‌آموز و زخمی شدن تعدادی دیگر شد.

تصویری از ویرانه‌های مدرسه دخترانه عصمت در ارومیه، در شمال غربی ایران، که در حملات هوایی آمریکا و رژیم صهیونیستی به شدت آسیب دیده است.

۸۰. مدارس در شهرهای دیگر نیز در حملات نظامی نامتناسب متجاوزان، آسیب‌های مشابهی دیده‌اند. در کردستان، دبیرستان دخترانه حجاب آسیب‌های شدیدی دید. در تهران، مدرسه هدایت در میدان ۷۲ نارمک، مدرسه آل یاسین در منطقه ۴، مدرسه علامه حلی در منطقه ۶، مدرسه شهید همدانی در منطقه ۷ و مدرسه شهید محلاتی در منطقه ۱۲ تا حدی تخریب شدند.

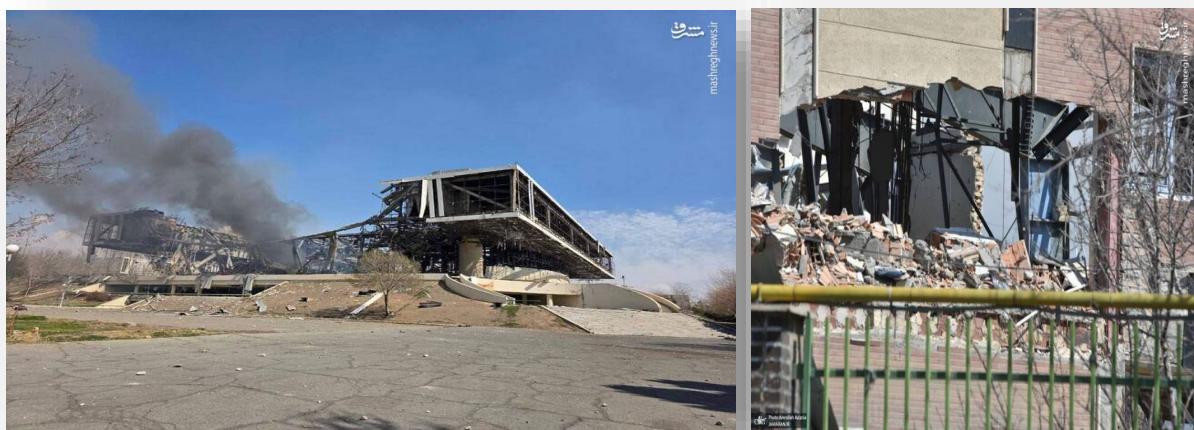
کلاس درس که توسط موشک‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی آسیب دیده است. این حملات بزدلانه باعث ایجاد رعب و وحشت در میان دانش‌آموزان بی‌گناه می‌شود.

۳. حمله علیه مجموعه‌های ورزشی

۸۱. حتی اماکن ورزشی نیز از حملات غیرقانونی متجاوزان علیه اهداف غیرنظامی در امان نمانده‌اند.

۸۲. ورزشگاه آزادی تهران که گنجایش ۱۲۰۰۰ نفر را دارد، روز پنجشنبه، ۳۱ مارس ۲۰۲۶ هدف حمله قرار گرفت و تخریب شد. به گفته مقامات مربوطه، سالن ۱۲۰۰۰ نفری آزادی، واقع در مجموعه آزادی تهران، عمداً هدف حمله قرار گرفته و تخریب شده است. بر اثر این حمله مستقیم، مجموعه خوابگاه فدراسیون دوچرخه سواری و ساختمان جدید این فدراسیون تخریب شدند. دفتر مجموعه ورزشی آزادی نیز در طبقه همکف سالن ۱۲ هزار نفری قرار داشت. موج انفجار همچنین به استخر قهرمانی مجموعه ورزشی آزادی که روبروی سالن ۱۲ هزار نفری قرار دارد و قسمت‌هایی از فدراسیون قایقرانی آسیب جدی وارد کرد.

۸۳. انفجار مهیب در یکی از نمادین ترین ساختمان های ورزشی کشور، صحنه ای را رقم زد که برای بسیاری از علاقه مندان به ورزش ایران باورکردنی نبود؛ ساختمانی که دهه ها میزبان لحظات تاریخی در ورزش کشور بود، در میان دود و آتش فرو ریخت و به بخشی از خاطرات جمعی ورزش دوستان پیوست.

ورزشگاه ۱۲۰۰۰ نفری آزادی، نمادی از خاطره جمعی نسل های مختلف ورزشکاران، در حملات عمدی آمریکا و رژیم صهیونیستی با ۷ موشک ویران شد.

۸۴. علاوه بر مجموعه آزادی، ورزشگاه بعثت که بعنوان ورزشگاه مادران نامیده می شود هم در منطقه جنوب شرقی تهران با ۷ موشک جنگنده های آمریکایی و رژیم صهیونیستی هدف حمله قرار گرفتند. ورزشگاه شهید اسماعیلی و سالن اسکندریلو هم اهداف غیرنظامی دیگری بودند که در روز روشن و در مغایرت با اصول حقوق بین الملل بشردوستانه توسط جنایاتکاران مورد هدف قرار گرفتند.

۸۵. در یکی از دهشناک ترین جنایات، متجاوزین به یک ورزشگاه در لامرد، استان فارس، حمله کردند که منجر به جان باختن ۱۹ انسان بی گناه شد که برخی از آنان دختران والیبالیست و پسرانی بودند که در حال بازی فوتبال در سالن شهید نعیمی در مجاورت آن بودند.

The armed forces of the US and Israeli regime several sports complexes in Iran. Under IHL, such wanton attacks are grave breaches of provisions of Geneva Conventions and as such war crimes.

۴. حمله علیه واحدهای تولیدی و صنعتی

۸۶. واحدهای تولیدی و صنعتی در سراسر ایران هدف حملات قرار گرفته‌اند. به عنوان مثال، برخی از واحدهای شهرک صنعتی عباس آباد در پاکدشت در استان تهران در حملات هوایی آمریکای و رژیم صهیونیستی آسیب دیده‌اند. خسارات وارده به واحدهای تولیدی سنگین بوده است. در حمله موشکی به یک واحد تولید مواد غذایی در شهرک صنعتی غزال در خرمدره در استان زنجان ، ۹ نفر از کارکنان این مجموعه مجروح شدند.

پیامدهای حمله به یک منطقه پرجمعیت در سنندج، استان کردستان.

۸۷. موارد فوق تنها نگاهی اجمالی به حملات فجیع متجاوزان به مناطق مسکونی، مدارس، مجتمع‌های ورزشی و همچنین واحدهای صنعتی بود. اما حملات پراکنده‌ای نیز به سایر اهداف غیرنظامی صورت گرفته است. به عنوان مثال، دو نقطه در آزادراه زنجان-قزوین مورد اصابت موشک قرار گرفت که در آن ۳۰ غیرنظامی بی‌گناه حاضر در مجتمع رستوران پاسارگاد و یک پل تقاطعی به شهادت رسیدند.

پیامدهای حملات مستقیم به اهداف غیرنظامی در محله شهید فکوری تهران

۸۸. حملات متجاوزان تاکنون آشکارا فاقد استانداردها و اصول اولیه حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله تمایز بین اهداف غیرنظامی و نظامی، اصل ضرورت و همچنین اصل تناسب بوده است.
۸۹. به عنوان یادآوری، اصل تناسب، از اهداف غیرنظامی در برابر اثرات جانبی حملاتی محافظت می‌کند که ممکن است در مقایسه با مزیت نظامی ملموس و مستقیم مورد انتظار از انجام حمله، بیش از حد باشند. نتیجه چنین رفتار فجیعی، خسارات قابل توجهی به اهداف غیرنظامی از جمله اموال عمومی و خصوصی وارد می‌کند. پاسخگویی و جبران خسارت در این زمینه همچنان اساسی است.

د) حملاتی که اشیاء محافظت‌شده‌ی ویژه را هدف قرار می‌دهند

۹۰. در حالی که حقوق بین‌الملل بشردوستانه حملات علیه اهداف غیرنظامی را، همانطور که در مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل اول الحاقی و به عنوان یک قاعده حقوق بین‌الملل عرفی آمده است، ممنوع می‌کند، حمله به اهدافی که به صورت ویژه تحت حمایت قرار دارند را نیز ممنوع می‌کند. این اهداف مشمول یک رژیم حفاظتی خاص هستند و هدف قرار دادن آن‌ها، مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبین را به عنوان یک جنایت جنگی به دنبال دارد. این دسته از اهداف ویژه حفاظت‌شده شامل میراث

فرهنگی، واحدها و وسایل نقلیه پزشکی، اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی و محیط طبیعی می‌شود.

۹۱. در این بخش، خلاصه‌ای از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در رابطه با اشیاء تحت حفاظت ویژه مذکور ارائه شده است.

۱. حمله علیه میراث فرهنگی

۹۲. میراث فرهنگی هم شامل موارد ملموس و هم ناملموس می‌شود. حفاظت از اموال فرهنگی در طول درگیری‌های مسلحانه تابع قواعد کلی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که از غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی که میراث فرهنگی را تشکیل می‌دهند، محافظت می‌کند. علاوه بر آن، حفاظت از میراث فرهنگی تابع قواعد خاصی است که به طور خاص در کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه و دو پروتکل آن که در لاهه تحت نظارت یونسکو تصویب شده‌اند، و همچنین در پروتکل‌های الحاقی به کنوانسیون‌های ژنو ذکر شده‌اند.

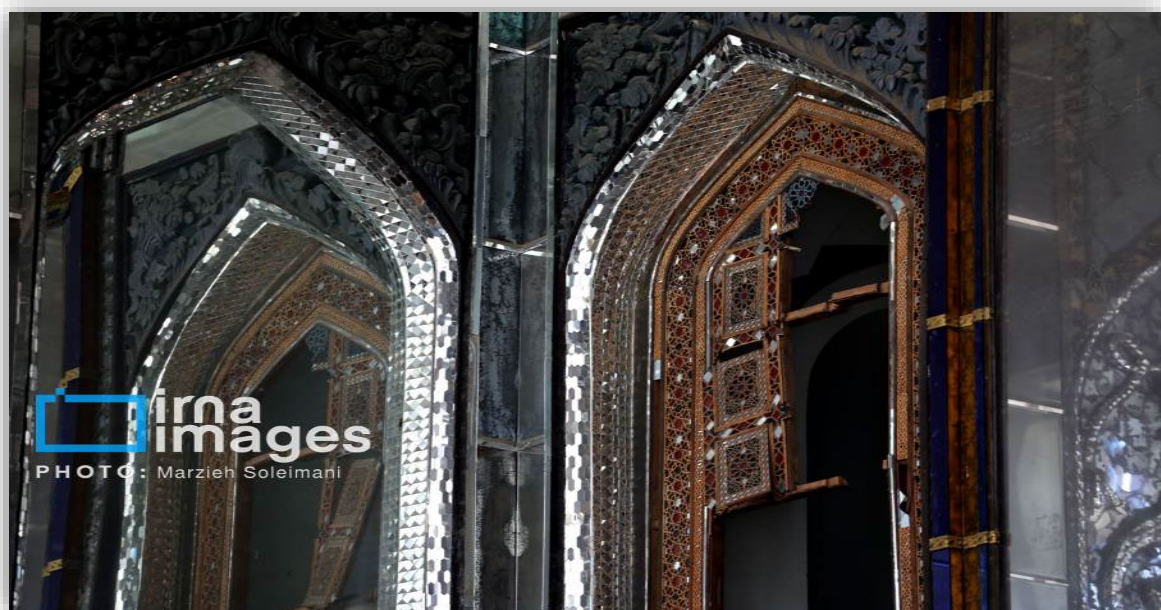
۹۳. بنابراین، اموال فرهنگی بر اساس اهمیت هر دسته برای یک قوم خاص یا تمام بشریت درجه‌بندی می‌شوند. به طور خاص‌تر، اقدامات خصمانه علیه «بناهای تاریخی، آثار هنری یا اماکن مذهبی که میراث فرهنگی یا معنوی مردم را تشکیل می‌دهند» طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه (به گونه‌ای که در هر دو پروتکل الحاقی ۱۹۷۷ تدوین شده) ممنوع است. کنوانسیون ۱۹۷۲ یونسکو در مورد حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان نیز صراحتاً آسیب رساندن به میراث فرهنگی ملموس تحت پوشش آن را در یک درگیری مسلحانه ممنوع می‌کند.

۹۴. اموال فرهنگی شامل جنبه‌های ناملموس میراث فرهنگی است که منعکس‌کننده هویت فرهنگی و معنوی یک گروه خاص است، مانند آیین‌ها، سنت‌ها، باورها، دانش، زبان، موسیقی و تئاتر. بنابراین، هدف قرار دادن اموال فرهنگی نه تنها حمله مستقیم به یک ملت و ارزش‌های آن است، بلکه در برخی موارد حمله‌ای علیه بشریت است.

۹۵. متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در دو هفته اول تجاوز خود علیه ملت ایران، اموال فرهنگی ایران را هدف قرار دادند. در سراسر کشور، ۵۶ مکان شامل موزه‌ها، بناهای تاریخی و سایر اموال فرهنگی آسیب دیدند. در تهران، کاخ گلستان، ارگ تاریخی، بازار بزرگ، کاخ مرمر، عمارت تاریخی شهرداری، ساختمان قدیمی مجلس سنا، مسجد سپهسالار و کاخ-موزه فرح آباد آسیب دیدند. در اصفهان، مجموعه نقش جهان، کاخ چهل ستون، مسجد جامع شاه و بخش‌هایی از مناطق تاریخی شهر تخریب شدند. در کردستان، عمارت سالار سعید (موزه باستان‌شناسی سنندج)، موزه خسروآباد و عمارت آصف وزیری آسیب دیدند. در لرستان، قلعه تاریخی فلک‌الافلاک، در کرمانشاه، تکیه بیگلربیگی، دبیرستان تاریخی کزازی، در بوشهر،

عمارت سبزآباد، خانه تاریخی کاخ سفید در بندر سیراف و در نهایت در ایلام، موزه باستان‌شناسی دره شهر در نتیجه این حملات آسیب دیدند.

۹۶. در تهران، در ۱ مارس ۲۰۲۶، کاخ گلستان، بنایی با قدمت چند صد ساله که رسماً در سال ۲۰۱۳ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده است، علیرغم رعایت پروتکل‌های حفاظتی مانند نصب سپر آبی بر روی پشت بام، که نماد بین‌المللی مصونیت میراث فرهنگی در درگیری‌های مسلحانه طبق کنوانسیون لاهه است، مورد اصابت موشک‌های متجاوزان قرار گرفت.

پیامدهای حملات به کاخ گلستان در تهران. خسارات قابل توجهی به این میراث فرهنگی ارزشمند که مورد توجه جهانی است، وارد شده است.

۹۷. طبق گزارش‌های رسمی، خسارات گسترده بوده و شامل تخریب پنجره‌ها، طاق‌ها، طرح‌های پیچیده و آسیب به تالار آینه می‌شود. تالار آینه بیش از ۱۲۰ سال قدمت دارد. مرمت این تالار اخیراً به پایان رسیده بود. نفیس‌ترین طاق‌ها پشت تخت ناصرالدین شاه بودند که ۸۰ درصد آن‌ها در جریان حملات اول مارس تخریب شدند.

۹۸. باز هم در تهران، یک کافه-گالری تاریخی در کنار میدان آزادی، که یک میراث ملی نمادین است، نیز در اثر جنایات جنگی رژیم آمریکا و صهیونیستی آسیب دیده است.

۹۹. اصفهان به ویژه آسیب‌های قابل توجهی به اماکن تاریخی خود دیده است. این شهر که در طول سه دوره پایتخت ایران بوده، مجموعه‌ای از میراث فرهنگی از آل بویه، سلجوقیان و صفویان را در خود جای داده و به عنوان موزه‌ای زنده از ادوار مختلف تاریخی ایران خودنمایی می‌کند.
۱۰۰. در نهمین روز تجاوز، پس از حملاتی در خیابان پاسداران نزدیک میدان نقش جهان در اصفهان، برخی از کاشی‌های ایوان‌های شمالی و غربی مسجد شاه آسیب دیدند؛ و روز بعد در ۸ مارس ۲۰۲۶، در همان شهر تاریخی، چهلستون و باغ موزه اصفهان که در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند، در تزیینات دوره صفوی خود آسیب‌های شدیدی دیده‌اند.
۱۰۱. بمباران سنگین شهر در روز بعد، ۹ مارس ۲۰۲۶، خساراتی به سایر اماکن تاریخی ارزشمند اصفهان از جمله مجموعه‌ای از آثار باستانی کاخ صفوی واقع در کنار ساختمان استانداری، از جمله تالار تیموری، عمارت جبه‌خانه (موزه هنرهای معاصر)، عمارت رکیب‌خانه (موزه هنرهای تزیینی اصفهان)، تالار اشرف و کاخ موزه چهلستون وارد کرد.
۱۰۲. شیشه‌ها و قاب‌های پنجره عمارت عالی‌قاپو در میدان نقش جهان نیز به دلیل شدت بمباران‌ها آسیب دیدند.

در جریان حملات غیرقانونی نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به مسجد شاه اصفهان، تزیینات ارزشمند دیوارها آسیب قابل توجهی دید.

۱۰۳. در حمله به عرصه و حریم قلعه تاریخی فلک الافلاک خرم آباد، تعدادی از بناها و فضاهای این مجموعه تاریخی آسیب دیدند. در جریان این حملات، ساختمان اداره میراث فرهنگی لرستان تخریب و بخش‌هایی از موزه باستان‌شناسی و موزه مردم‌شناسی مستقر در قلعه به شدت آسیب دیدند. علاوه بر این، سازه‌هایی مانند سربازخانه، ساختمان هنگ و برخی از فضاهای تاریخی اطراف نیز متحمل خساراتی شدند. این حمله در حالی انجام شد که مهر بین‌المللی سپر آبی به عنوان نمادی برای حفاظت از میراث فرهنگی در درگیری‌های مسلحانه بر روی سقف این مجموعه نصب شده بود.

۱۰۴. با توجه به تخریب بی‌رحمانه میراث فرهنگی ایران که در بالا ذکر شد، یونسکو همچنین نگرانی عمیق خود را در مورد امنیت اماکن فرهنگی، آموزشی و زیست‌محیطی ابراز کرده و نسبت به تهدیدات علیه میراث جهانی و زیرساخت‌های آموزشی هشدار داده است.

۲. حمله علیه واحدها و وسایل نقلیه پزشکی

۱۰۵. واحدهای پزشکی (از جمله بیمارستان‌ها) و وسایل حمل و نقل نیز از حمایت ویژه تحت حقوق بین‌الملل بشردوستانه بهره‌مند می‌شوند. این تأسیسات، چه ثابت و چه سیار، شامل مراکز انتقال خون، انبارهای پزشکی و انبارهای دارویی و پزشکی و همچنین آمبولانس‌ها می‌شوند و باید بدون تمایز در مورد استفاده آن‌ها برای اهداف مشروع نظامی یا غیرنظامی، مورد احترام و حمایت قرار گیرند.

۱۰۶. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در دو هفته اول تجاوز فجیع خود علیه ملت ایران، حملاتی را به صورت مستقیم و غیرمستقیم علیه واحدهای درمانی و حمل و نقل در شهرهای مختلف ایران انجام دادند که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. طبق آخرین گزارش‌ها، ۱۵۳ مرکز درمانی، ۳۶ درمانگاه و ۴۶ واحد اورژانس تا حدی تخریب شده‌اند، ۱۳ آمبولانس به طور کامل نابود شده و ۶ بیمارستان به طور کامل تخلیه شده‌اند.

۱۰۷. در دومین روز از تجاوز مداوم در ۱ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان بیمارستان گاندی در تهران را هدف قرار دادند. یک بیمارستان ۱۷ طبقه به همراه یک هتل ۲۱ طبقه که محل یک بانک جنینی نیز بود، به دست جنایتکاران جنگی به ویران‌های تبدیل شد.

۱۰۸. در همان روز، ۷ مرکز درمانی دیگر در کشور نیز هدف قرار گرفتند، یعنی بیمارستان ابوذر اهواز، سه پایگاه اورژانس در شهرهای سراب، چابهار و همدان، بیمارستان‌های خاتم الانبیا و مطهری در تهران و همچنین مرکز جامع توانبخشی هلال احمر که خدمات تخصصی پزشکی و توانبخشی به بیماران و شهروندان دارای معلولیت ارائه می‌دهد. در حملات هماهنگ مشابه، بیمارستان ارتش نیز به شدت آسیب دید.

۱۰۹. در تاریخ ۳ مارس ۲۰۲۶ نیز، موشک‌های شلیک شده توسط متجاوزان صهیونیستی-آمریکایی به بیمارستان «شهدای سرپل ذهاب» خساراتی به این مرکز درمانی در استان کرمانشاه وارد کرد. علاوه بر این، یک بیمارستان صحرایی در شهرستان ثلاث باباجانی در این استان، حوالی ساعت ۱۰ صبح همان روز، پس از حمله موشکی هر دو رژیم، به طور کامل تخریب شد. از آنجا که تعداد زیادی از بیماران و شهروندان زخمی شدند، بیماران، به ویژه بیماران دیالیزی، مجبور به تخلیه بیمارستان شدند. این واحد درمانی دارای بخش‌های اورژانس، دیالیز و بستری (داخلی و اطفال) بود که متأسفانه همگی به طور کامل تخریب شدند.

۱۱۰. در ۶ مارس ۲۰۲۶، بیمارستان امام علی در اندیمشک، استان خوزستان، در اثر موجی از حملات موشکی تخریب شد. این اتفاق در حالی رخ داد که کادر درمانی بیمارستان در حال ارائه خدمات به بیماران بودند. بیمارستان رازی در اهواز، استان خوزستان، نیز در اثر موج انفجار پرتابه‌ها آسیب دید.

دو عکس از بیمارستان گاندی در تهران پس از حملات آمریکا و صهیونیستی در ۱ مارس ۲۰۲۶ که منجر به خسارات قابل توجهی به بیمارستان شد.

۱۱۱. در تاریخ ۱۱ مارس ۲۰۲۶، تنها واحد اورژانس دریایی کشور در جزیره هرمز، جنوب ایران، که بیماران را از جزیره هرمز به بندرعباس منتقل می‌کرد، توسط متجاوزان هدف قرار گرفت و به طور کامل منهدم شد. در ادامه جنایات آمریکایی-صهیونیستی، ظهر این روز، آمبولانس دریایی مستقر در اسکله «شهیده فاطمه نیک» در جزیره هرمز مورد اصابت موشک قرار گرفت.
۱۱۲. در ۷ مارس ۲۰۲۶، رئیس سازمان نظام پزشکی ایران، در مصاحبه‌ای با SNNTV اظهار داشت که بیش از ۲۰ بیمارستان در جنگ اخیر هدف قرار گرفته و بیش از ۱۰ کادر پزشکی، از جمله یک پرستار و سه تکنسین اورژانس، شهید شده‌اند. او تأکید کرد که متأسفانه بیش از ۳۰ درصد از شهدای غیرنظامی در هفته گذشته کودک بوده‌اند.
۱۱۳. در مجموع، واحدها و وسایل نقلیه پزشکی طی دو هفته گذشته توسط نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی هدف قرار گرفته‌اند.
۱۱۴. موارد فوق‌الگوی روشنی از هدف قرار دادن عمدی واحدها و وسایل نقلیه پزشکی توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی و همچنین عدم احتیاط در انجام حملات را نشان می‌دهد که هر دو نقض فاحش اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه هستند.

۳. حمله علیه اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی

۱۱۵. اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی، مانند زیرساخت‌های انرژی، آب آشامیدنی، سیستم‌های آبیاری و ذخایر نفتی، معمولاً اشیاء غیرنظامی هستند که نباید در جریان خصومت‌ها مورد حمله قرار گیرند. رژیم حفاظت ویژه که از چنین اشیاء محافظت می‌کند، ملاحظات دیگری را مقرر می‌دارد که باید از نظر تمایز، تناسب و اقدامات احتیاطی در نظر گرفته شوند.
۱۱۶. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی مستقیماً به برخی از اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی ایران حمله کرده و خساراتی وارد کرده‌اند.
۱۱۷. در ۶ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان مستقیماً به تأسیسات تصفیه و شیرین‌سازی آب و همچنین برخی از تأسیسات آب و برق شرکت مپنا در قشم، جنوب ایران، حمله کردند. این تأسیسات ۱۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ لیتر آب آشامیدنی جزیره قشم را تأمین می‌کردند. بنابراین، این حمله‌ی فاحش، ۳۰ روستا را از آب شیرین محروم کرد که بی‌توجهی آشکار به اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.

هدف قرار دادن اهداف غیرنظامی که برای بقای جمعیت غیرنظامی ضروری هستند، طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه ممنوع است. تأسیسات آب شیرین‌کن در قشم نمونه بارزی از چنین اهدافی است که بز دلانه توسط متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی هدف قرار گرفت.

۱۱۸. در ۷ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان حملات عمدی را علیه چندین تأسیسات ذخیره‌سازی و انتقال نفت در شهران، اقدسیه و ری در استان تهران و همچنین فردیس در استان البرز انجام دادند. این حملات با آگاهی از اینکه مصرف روزانه نفت جمعیت غیرنظامی ایران به این تأسیسات وابسته است، انجام شد.
۱۱۹. علاوه بر این، در یک حمله فاحش دیگر علیه زیرساخت‌های غیرنظامی در تهران، در ۷ مارس ۲۰۲۶، حملات مستقیمی علیه تأسیسات برق صورت گرفت که باعث اختلال در زندگی روزمره جمعیت غیرنظامی در ۱۳۰ تا ۱۴۰ منطقه شد.
۱۲۰. هدف قرار دادن چنین تأسیسات و زیرساخت‌هایی نه تنها با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه مغایرت دارد، بلکه حقوق اساسی بشر غیرنظامیان را تضعیف کرده و مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبان را به دنبال دارد.

۴. حمله علیه محیط زیست طبیعی

۱۲۱. قواعد خاص حقوق بین‌الملل بشردوستانه، محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید محافظت می‌کنند که این موضوع به ویژه در پروتکل اول الحاقی و به عنوان یک قاعده عرفی حقوق بین‌الملل بشردوستانه منعکس شده است. در این زمینه، نه تنها حملات عمدی علیه محیط زیست طبیعی ممنوع است، بلکه اثرات جانبی حملات نیز باید در برابر تناسب و اصول احتیاطی سنجیده شود.
۱۲۲. کنوانسیون ممنوعیت استفاده نظامی یا هرگونه استفاده خصمانه دیگر از تکنیک‌های تغییر محیط زیست (ENMOD) نیز حفاظت خاصی را برای محیط زیست فراهم می‌کند. کشورهای عضو این کنوانسیون متعهد می‌شوند که «در استفاده نظامی یا هرگونه استفاده خصمانه دیگر از تکنیک‌های تغییر محیط زیست که اثرات گسترده، طولانی مدت یا شدید دارند، به عنوان وسیله‌ای برای تخریب، آسیب یا جراحت به هر کشور عضو، مشارکت نکنند». مفاد کنوانسیون به وضوح نشان می‌دهد که برخلاف ماده ۵۵ پروتکل اول، این موارد تجمعی نیستند، بلکه جایگزین یکدیگرند.^{۲۰}
۱۲۳. همچنین به طور گسترده پذیرفته شده است که اصل احتیاط ایجاب می‌کند که در صورت فقدان قطعیت علمی، مهاجم از تعهد به انجام تمام اقدامات احتیاطی ممکن در عملیات نظامی به نفع محیط زیست، مبرا نباشد.

²⁰ See 'Report of the Conference of the Committee on Disarmament' in UNGA, Official Records of the 31st Session (1976) UN Doc A/31/27, 91-2.

۱۲۴. متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در طول هفته دوم تجاوز خود، مستقیماً به چندین انبار نفت در برخی شهرها از جمله تهران، البرز و تبریز حمله کردند که منجر به انتشار حجم قابل توجهی از آلاینده‌ها در هوا شد. کاملاً قابل پیش‌بینی بود که چنین روشی از جنگ منجر به آسیب به محیط زیست طبیعی شود. این نه تنها خلاف اصل تفکیک در حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، بلکه یک جنایت مستقیم علیه محیط زیست طبیعی است. با توجه به اثرات طولانی مدت آلاینده‌ها بر هوا، آب و به طور کلی محیط زیست، چنین اقدام فاحشی یک عمل بوم‌کشی است که حقوق نسل‌های فعلی و آینده را تضعیف می‌کند.
۱۲۵. در ۹ مارس ۲۰۲۶، مدیر کل سازمان بهداشت جهانی (WHO) در مورد عواقب حملات به ایران و لبنان هشدار داد و اظهار داشت که تشدید تنش‌ها در خاورمیانه می‌تواند خطرات جدی برای سلامت عمومی در سراسر منطقه ایجاد کند. او تأکید کرد که آسیب به تأسیسات نفتی در ایران ممکن است منجر به آلودگی مواد غذایی، اثرات زیست‌محیطی و تغییرات اقلیمی شود؛ این امر به ویژه برای کودکان، سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای خطرناک است.

هدف قرار دادن غیرقانونی مخازن نفتی در فردیس، استان البرز، منجر به آسیب قابل توجهی به محیط زیست طبیعی شد که سلامت انسان و یکپارچگی اکوسیستم را به خطر انداخت.

۱۲۶. در ۱۲ مارس ۲۰۲۶، معاون محیط زیست و تنوع زیستی سازمان حفاظت از محیط زیست نگرانی خود را در مورد عواقب جدی تجاوز مداوم به محیط زیست طبیعی ایران، به ویژه منطقه زاگرس ابراز کرد؛ زاگرس به عنوان یکی از ۳۲ نقطه داغ تنوع زیستی و بومی جهان، از آذربایجان غربی و کردستان گرفته تا استان فارس، تحت بمباران گسترده قرار دارد و این تهدیدی جدی برای این اکوسیستم ارزشمند است که محل زندگی ۲۴۲ گونه گیاهی بومی است.

۱۲۷. آسیب به چنین محیط طبیعی غنی محدود به ایران نیست و جامعه بین‌المللی نیز متحمل آن خواهد شد، که قطعاً عامل مشددی برای جرایم جنایتکاران جنگی آمریکایی-صهیونیستی است.

ح) مراکز نیروی انتظامی

۱۲۸. بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اصولاً اشیاء غیرنظامی نباید در مخاصمات مورد حمله قرار گیرند. شیئی که دو معیار زیر را به طور کلی برآورده نکند، هدف نظامی نیست و بنابراین نمی‌توان به آن حمله کرد: اولاً، «ماهیت، مکان، هدف یا کاربرد» شیء مورد نظر باید به طور مؤثر در اقدام نظامی دشمن در زمان حمله نقش داشته باشد؛ ثانیاً، تخریب، تصرف یا خنثی‌سازی کامل یا حتی جزئی شیء نیز باید «مزیت نظامی مشخصی» را تحت «شرایط حاکم در آن زمان» برای طرف حمله‌کننده فراهم کند. بنابراین، مراکز، ساختمان‌ها، ستادها و تأسیسات پلیس و نیروهای انتظامی، اشیاء غیرنظامی هستند و نباید هدف حملات قرار گیرند.

۱۲۹. با این حال، در جریان جنایات تجاوزکارانه و قیحانه خود علیه ایران، نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی عمداً مراکز اجرای قانون از جمله کلانتری‌ها و حوزه‌های پلیس شهری، پاسگاه‌های مرزی، مقرهای پلیس دیپلماتیک، دفتر ملی اینترپل و سایر ساختمان‌ها و تجهیزات اختصاص داده شده به حفظ نظم و قانون در بسیاری از شهرها را هدف قرار دادند. این امر نقض قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، زیرا این اشیاء در زمان حملات در عملیات نظامی نقشی نداشتند.

۱۳۰. چنین رفتاری همچنین با حقوق اساسی بشر مردم ایران در تضاد است و امنیت آن‌ها را تضعیف می‌کند. بنابراین، مسئولیت بین‌المللی متجاوزان و همچنین مسئولیت کیفری همه کسانی را که در ارتکاب این نقض‌های فاحش دخیل بوده‌اند، در پی دارد.

حملات گستاخانه متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی علیه یک مرکز پلیس دیپلماتیک در تهران در نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه: هدف قرار دادن یک شیء غیرنظامی با حضور غیرنظامیان در داخل آن!

و) حمله علیه سازمان‌های دفاع مدنی

۱۳۱. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، پرسنل و تجهیزاتی که منحصراً به وظایف دفاع مدنی اختصاص داده شده‌اند مورد حمایت قرار می‌گیرند و چنین پرسنلی باید اجازه داشته باشند وظایف خود را دنبال کنند. وظایف بشردوستان‌های که به سازمان‌های دفاع مدنی واگذار شده است شامل حفاظت از جمعیت غیرنظامی در برابر خطرات ناشی از خصومت‌ها یا سایر بلاها، کمک به آن‌ها برای بهبودی از اثرات فوری آن‌ها و فراهم کردن شرایط لازم برای بقای آن‌ها می‌شود.

۱۳۲. در ایران، وظایف بشردوستان‌های از جمله هشدار، تخلیه، مدیریت پناهگاه‌ها، مدیریت اقدامات خاموشی، امداد و نجات، خدمات پزشکی در بلاها از جمله کمک‌های اولیه، اطفاء حریق، شناسایی و علامت‌گذاری مناطق خطرناک به هلال احمر و نیروهای بسیج واگذار شده است. بسیاری از ساختمان‌های اختصاص داده شده به کار آن‌ها در جریان تجاوز مداوم، برخلاف اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، توسط نیروهای ایالات متحده و رژیم صهیونیستی بمباران شده‌اند.

۱۳۳. در روز اول تجاوز، طبق گزارش‌های رسمی، ۱۳ پایگاه هلال احمر در شهرستان‌های مختلف از جمله مهاباد، خمین و غیره هدف قرار گرفته و آسیب دیدند که منجر به غیرفعال شدن کامل برخی از آن‌ها شد. ساختمان هلال احمر در مهاباد، استان کردستان، نیز در حملات هوایی آمریکایی-صهیونیستی مورد اصابت موشک‌ها قرار گرفت.

۱۳۴. حملات فوق آشکارا ناقض اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که مسئولیت مرتکبین را بر عهده می‌گیرد.

ز) حمله علیه فرودگاه‌هایی که در خدمت هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی هستند

۱۳۵. هنجارها و اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، که در کنوانسیون‌های ژنو، پروتکل اول الحاقی و حقوق عرفی منعکس شده است، حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله فرودگاه‌ها و هواپیمایی که در خدمت هوانوردی غیرنظامی هستند را ممنوع می‌کند. با این حال، جنایتکاران ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، فرودگاه‌ها و هواپیمای ایرانی را که در خدمت هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی هستند، با بی‌اعتنایی محض به اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه هدف قرار دادند.

۱۳۶. در ۷ مارس، متجاوزان حمله‌ای تهاجمی علیه فرودگاه کیش، فرودگاهی با برنامه بسیار فشرده هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی، انجام دادند. پرتابه‌هایی که به فرودگاه اصابت کردند، به دو هواپیمای مسافربری هما آسیب رساندند، بخشی از باند فرودگاه را تخریب کردند و به تجهیزات رادار دریایی آن آسیب رساندند.

۱۳۷. در ۳ مارس، در یک حمله فجیع دیگر در بوشهر، این فرودگاه هدف عملیات نظامی قرار گرفت و به بخشی از باند فرودگاه خسارات جدی وارد شد. یک هواپیمای مسافربری ایرباس نیز به طور کامل منهدم شد.
۱۳۸. در یک حمله مسلحانه غیرقانونی دیگر، در ۱۴ مارس ۲۰۲۶، بخش بزرگی از فرودگاه خارک تخریب و آسیب دید.
۱۳۹. فرودگاه مهرآباد پایتخت نیز از حملات غیرقانونی متجاوزان در امان نمانده است. بر اساس تصاویر ماهواره‌ای، حداقل هفت هواپیمای مسافربری در عملیات نظامی متجاوزان که در ۷ مارس ۲۰۲۶ انجام شد، به طور کامل منهدم شدند. یک هواپیمای تشریفاتی دولتی نیز در این حمله به طور قابل توجهی آسیب دید.

بخش چهارم) جنایات جنگی

۱۴۰. همانطور که در فصل قبل به وضوح مشاهده شد، رهبران و نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی از زمان آغاز تجاوز جاری در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، هر روز در موارد بی‌شماری مرتکب نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه شده‌اند. اگرچه این موارد در زمان نگارش این متن همچنان ادامه دارد، بسیاری از آن‌ها جنایات جنگی محسوب می‌شوند و مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبان آن‌ها و مسئولیت بین‌المللی دولت‌هایی که به این جنایتکاران پناه می‌دهند را در پی دارند.

۱۴۱. جنایات جنگی در واقع نام‌هایی هستند که به رفتارهای ممنوعه در درگیری‌های مسلحانه به عنوان نقض مقررات حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله مواردی که در کنوانسیون‌های ژنو گنجانده شده یا به عنوان عرف تبلور یافته‌اند، داده می‌شود.

۱۴۲. بسیاری از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه که در گزارش حاضر به آن‌ها اشاره شده است، منجر به جنایات جنگی می‌شوند. حتی حملاتی که در موارد خاص به اهداف نظامی مشروع صورت می‌گیرند، جنایات جنگی هستند، زیرا انتظار می‌رود که آن‌ها آسیب‌های تصادفی بیش از حدی به غیرنظامیان وارد کنند و به این دلیل که بی‌پروا انجام می‌شوند.

۱۴۳. اگرچه تعیین فرد مسئول و احضار آن فرد به دادگاه و اثبات گناه او فراتر از هرگونه شک و تردید معقول، مشمول محدودیت‌های شکلی و ماهوی است، اما مسئولیت فرماندهی رئیس جمهور آمریکا و به اصطلاح نخست وزیر رژیم صهیونیستی در قبال جنایات جنگی ارتکاب یافته در تجاوز جاری، آشکار است.

۱۴۴. به تنها چند نمونه از این جنایات جنگی در زیر اشاره می‌شود.

حمله به دبستان «شجر طیبه» میناب هرمزگان

۱۴۵. اگرچه متأسفانه نمونه‌های فراوانی از ارتکاب جنایات جنگی وجود دارد، حمله به مدرسه ابتدایی در میناب در استان هرمزگان در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ در روز روشن، نمونه‌ای آشکار از جنایت جنگی است.

۱۴۶. این حمله منجر به کشته شدن بیش از ۱۷۰ غیرنظامی بی‌گناه، عمدتاً کودکان، شد. بنابراین، این حمله عنصر فیزیکی «قتل عمد» را به عنوان نقض فاحش کنوانسیون‌های ژنو ۱۲ اوت ۱۹۴۹، همانطور که در ماده ۸ اساسنامه رم^{۲۱} نیز تصریح شده است، محقق می‌کند.

²¹ Article 8(2)(a)(i)

۱۴۷. جدا از موارد فوق ، هدایت عمدی حملات علیه جمعیت غیرنظامی یا علیه افراد غیرنظامی که مستقیماً در درگیری‌ها شرکت نمی‌کنند، جنایت جنگی محسوب می‌شود (طبق ماده ۸ اساسنامه رم)^{۲۲}.

۱۴۸. به همین ترتیب، هدایت عمدی حملات علیه اهداف غیرنظامی، یعنی اهدافی که اهداف نظامی نیستند نیز طبق ماده ۸ اساسنامه رم^{۲۳} جنایت جنگی محسوب می‌شود.

رسانه‌های معتبر تأیید می‌کنند که شیوه‌ی ارتکاب جنایت جنگی علیه مدرسه «حملات دوگانه» بوده است که هیچ تردیدی در مورد ماهیت عمدی این حمله باقی نمی‌گذارد.

²² Article 8(2)(b)(i)

²³ 8 (2) (b) (ii)

تعداد بالای تلفات در این جنایت جنگی و قساوت آن، به وضوح گویای نیت جنایتکاران است.

۱۴۹. هدف قرار دادن مدرسه شجر طیبه به عنوان یک هدف غیرنظامی که در زمان حمله جمعیت غیرنظامی را در خود جای داده است، تمام عناصر لازم برای جنایت جنگی طبق حقوق بین‌الملل، از جمله موارد جرم‌انگاری شده طبق اساسنامه رم را برآورده می‌کند.

هدایت حمله علیه انبارهای نفت

۱۵۰. گذشته از این واقعیت که هدایت حملات علیه اهداف غیرنظامی یک جنایت جنگی است (طبق ماده ۸ اساسنامه رم)^{۲۴} انجام عمدی حمله با علم به اینکه چنین حمله‌ای باعث تلفات جانی یا جراحت جانی به غیرنظامیان یا خسارت به اهداف غیرنظامی یا خسارت گسترده، بلندمدت و شدید به محیط طبیعی خواهد شد که به وضوح در مقایسه با مزیت نظامی کلی و مستقیم پیش‌بینی شده، بیش از حد خواهد بود، نمونه دیگری از جنایت جنگی است (ماده ۸ اساسنامه رم)^{۲۵}.

۱۵۱. حملات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ذخایر نفتی ایران از پیش برنامه‌ریزی شده و عمدی بوده است.

²⁴ Article 8 (2) (b) (ii)

²⁵ 8 (2) (b) (iv)

۱۵۲. هدف قرار دادن سه انبار نفت در شهران، کوهک، اقدسیه / سوهانک، که همگی در تهران هستند، و حمله مستقیم به تأسیسات سوخت در فردیس، البرز و سایر زیرساخت‌های مرتبط با انتقال و توزیع فرآورده‌های نفتی در تهران و البرز، نمونه‌های بارز جنایات جنگی در زمینه‌های فوق‌الذکر هستند.

زیرساخت‌های حمل و نقل و توزیع سوخت شهری، ماهیتاً غیرنظامی هستند و ممنوعیت حمله به آن‌ها دو جنبه دارد: حمله به اهداف غیرنظامی و آسیب شدید بالقوه به محیط زیست طبیعی.

۱۵۳. حملات علیه انبارها و تأسیسات نفتی، خطر انتشار مواد شیمیایی مضر برای سلامت انسان و همچنین محیط زیست طبیعی را افزایش می‌دهد. برخی از پیامدهای چنین انتشارهایی گسترده، شدید و بلندمدت هستند و بنابراین مستعد ارتکاب جرایم علیه محیط زیست می‌باشند.

۱۵۴. به طور خاص در تهران، انتشار آلاینده‌ها در نتیجه حمله به انبارهای نفت، خسارات جبران‌ناپذیری را به بناهای تاریخی چند صد ساله وارد کرده است.

اعلامیه هگزت مبنی بر اینکه هیچ کس نباید زنده بماند (no quarter)

۱۵۵. پیت هگزت، وزیر جنگ ایالات متحده، در یک نشست خبری پنتاگون در روز جمعه، ۱۳ مارس ۲۰۲۶ اظهار داشت: «ما به فشار آوردن ادامه خواهیم داد. ما به فشار آوردن، به پیشروی ادامه خواهیم داد، بدون هیچ رحم و شفقتی برای دشمنانمان». این اظهارات مصداقی کلاسیک از جنایت جنگی است (طبق ماده ۸ اساسنامه رم).^{۲۶}

²⁶ Article 8 (2) (b) (xii)

۱۵۶. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، صدور دستور اینکه هیچ‌کس نباید زنده بماند، تهدید دشمن با این دستور یا پیشبرد مخاصمات بر این اساس کاملاً ممنوع است. این ممنوعیت مدت‌هاست که در اسناد بین‌المللی متعددی، از جمله کنوانسیون چهارم لاهه که ایالات متحده عضو آن است، تدوین شده است. همچنین این امر جایگاه عرفی غیرقابل انکاری پیدا کرده و طبق اسناد و قوانین بین‌المللی بسیاری از کشورها در سراسر جهان جرم محسوب می‌شود.

۱۵۷. چگونگی پیشبرد مخاصمه توسط ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به وضوح صحت اظهارات وزیر جنگ ایالات متحده را تأیید می‌کند. تکرار جنایات جنگی به صورت روزانه به طرز شگفت‌آوری با اعلامیه لزوم زنده نماندن هیچ کس او مطابقت دارد.

هدایت حمله به ناوچه ایرانی «دنا»

۱۵۸. ناوچه ایرانی «دنا» به همراه تعدادی از دانشجویان دانشگاه امام خمینی نوشهر، شهری کوچک در شمال ایران، عازم یک ماموریت دریایی کارآموزی دانشجویی شد. این ماموریت پیش از آغاز تجاوز جنایتکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، برنامه‌ریزی شده بود.

۱۵۹. پیش از آغاز این ماموریت، هند از ایران برای شرکت در رزمایش میلان دعوت کرده بود. در این ماموریت، ناوچه دنا برای شرکت در این رزمایش عازم هند شد و طبق برنامه در تاریخ ۲۹ فوریه به بندر «بیشاخاباتنام» هند در خلیج بنگال رسید. برنامه‌های رزمایش از ۲۷ فوریه آغاز شد و در دو مرحله ساحلی و دریایی به ترتیب تا ۲۶ فوریه و از ۱ تا ۵ مارس ۲۰۲۶ دنبال شد. در ۶ مارس ۲۰۲۶، ناوچه دنا هند را به مقصد سریلانکا ترک کرد تا به ناوگان دانشجویی بپیوندد.

۱۶۰. در همین مسیر بود که متأسفانه ناوچه دنا مورد حمله ناجوانمردانه و تروریستی نیروهای آمریکایی قرار گرفت. در ۱۴ مارس ۲۰۲۶، یک زیردریایی نیروی دریایی ایالات متحده این ناوچه را در اقیانوس هند، حدود ۴۰ مایل دریایی (حدود ۷۴ کیلومتر) از سواحل جنوبی سریلانکا، نزدیک شهر گالی، هدف قرار داد و غرق کرد.

۱۶۱. این حمله که با اژدر انجام شد، از مجموع ۱۴۰ خدمه کشتی، حداقل ۸۷ نفر شهید و ۳۲ نفر دیگر زخمی شدند. مجروحان توسط نیروی دریایی سریلانکا نجات یافتند. با این حال، ۲۰ نفر هنوز مفقود هستند.

هدایت حملات عمدی نیروهای مسلح ایالات متحده علیه یک ناوچه ایرانی «دنا» که دور از میدان نبرد بود، جان حداقل ۸۷ نفر از خدمه را گرفت.

۱۶۲. در حالی که ناوچه و دانش‌آموزان سرنشین آن کیلومترها دور از میدان نبرد در یک مأموریت آموزشی بدون هیچ گونه مشارکتی در عملیات نظامی بودند، هدف قرار دادن عمدی آن توسط نیروهای آمریکایی یک جنایت جنگی بزدلانه و شرم‌آور است. تکان‌دهنده‌تر شاید بیانیه شرم‌آور رئیس جمهور آمریکا پس از این جنایت جنگی بود که این جنایت را «سرگرم‌کننده» توصیف کرد!
۱۶۳. جنایات جنگی نباید بدون مجازات بمانند. جامعه ملل و سازمان‌های بین‌المللی مربوطه باید برای پایان دادن به چرخه چنین جنایاتی اقدام کنند و با سپردن جنایتکاران به دست عدالت، با فرهنگ مصونیت از مجازات مقابله کنند. سکوت و بی‌عملی تنها به بی‌عدالتی دامن می‌زند و جنایات بیشتری را به بهای تهدیدهای مداوم علیه صلح و امنیت بین‌المللی به بار می‌آورد.
۱۶۴. اثر ننگین جنایات جنگی آمریکا و رژیم صهیونیستی باید با اقدامی قاطع از سوی جامعه جهانی، به چرخه شوم جنایات علیه مردم بی‌گناه پایان دهد.

بخش پنجم) جنایات علیه بشریت

۱۶۵. جنایت علیه بشریت شامل ارتکاب برخی اعمال غیرانسانی علیه جمعیت غیرنظامی، مانند قتل، در چارچوب یک حمله گسترده یا سیستماتیک، با حمایت یک سیاست دولتی است (ماده ۷ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی و سند «عناصر جرایم»).
۱۶۶. غیرنظامیان بی‌شماری به طور سیستماتیک توسط عوامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در جمهوری اسلامی ایران و در رابطه با آن هدف قرار گرفته‌اند. این موارد «قتل» زمانی که در چارچوب یک حمله گسترده یا سیستماتیک رخ دهد، جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. قتل اعضای جمعیت غیرنظامی در جریان یک درگیری مسلحانه بین‌المللی گسترده و سیستماتیک، جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود، زیرا توسط یک سیاست دولتی پشتیبانی می‌شود.
۱۶۷. در سلسله‌ای از جنایات فجیع علیه نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی ایران که توسط عوامل آمریکایی-صهیونیستی در تجاوز جاری با هم مرتکب شده‌اند، اعضای جمعیت غیرنظامی که در زمان حمله غیررزمی بودند و در درگیری مسلحانه شرکت نداشتند، مستقیماً و عامدانه هدف قرار گرفته‌اند. این جنایات به طور مشابه در چارچوب یک حمله گسترده و سیستماتیک، در چارچوب یک درگیری مسلحانه بین‌المللی، انجام می‌شوند و بیشتر علیه جمعیت غیرنظامی هستند. در نهایت، سیاست دولت در پشت آن‌ها با توجه به اظهارات رسمی رهبران آمریکایی-صهیونیستی مبنی بر اینکه برنامه‌هایی برای حمله مستقیم به مراکز انتظامی و امنیتی در ایران در حال اجرا است، بیش از پیش آشکار است.
۱۶۸. بسیاری از موارد حمله علیه غیرنظامیان در تجاوز جاری، جنایت علیه بشریت به مفهوم بخش الف از بند ۱ ماده ۷ با تمام عناصر مورد نیاز است. در این زمینه، بار دیگر، مسئولیت کیفری بین‌المللی همه افرادی که دستور، کمک، تحریک، معاونت یا به هر نحو دیگری تشویق به ارتکاب این جنایات کرده‌اند، مطرح است.
۱۶۹. در حالی که موانع قضایی وجود دارد، چاره‌ای جز مشاهده اقدام قاطع از سوی جامعه ملل برای پایان دادن به چرخه معیوب چنین جنایاتی و سپردن جنایتکاران به دست عدالت وجود ندارد.

بخش ششم) هدف قرار دادن رئیس دولت و مقامات عالی رتبه دولتی

۱۷۰. در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، در جریان سلسله جدید اقدامات تجاوزکارانه بی دلیل و غیرقابل توجیه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران - در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد - ایالات متحده و رژیم صهیونیستی عمداً عالی ترین مقام یک عضو مستقل سازمان ملل متحد، یعنی رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیت الله سید علی خامنه ای، را به همراه چند مقام عالی رتبه دیگر دولتی هدف قرار دادند. این اقدام بزدلانه جنایتکارانه، تجاوز مستقیم به اصول اساسی حقوق بین الملل، از جمله ممنوعیت استفاده از زور، احترام به برابری حاکمیت ها و مصونیت و مصونیت روسای کشورها است. این اقدام نشان دهنده تشدید خطرناک و بی سابقه ای است که به بنیادی ترین هنجارهای دولت سالاری و رفتار متمدنانه بین ملت ها ضربه می زند.

۱۷۱. روسای کشورها مظهر حاکمیت ملت های خود هستند و طبق قوانین بین المللی، از تعرض ناپذیری، احترام و مصونیتی برخوردارند که برای انجام مستقل وظایف رسمی آن ها ضروری است. بنابراین، هدف قرار دادن عمدی عالی ترین مقام جمهوری اسلامی ایران، نقض شدید و بی سابقه ای از اساسی ترین هنجارهای حاکم بر روابط بین کشورها محسوب می شود. چنین رفتاری نه تنها اصول تثبیت شده حقوق بین الملل را نقض می کند؛ بلکه بی پروا جعبه پاندورای خطرناکی را باز می کند و پایه برابری حاکمیت و ثبات نظام بین المللی را از بین می برد. علاوه بر این، رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیت الله سید علی خامنه ای، نه تنها عالی ترین مقام، بلکه یک شخصیت مذهبی بسیار مورد احترام برای ده ها میلیون مسلمان در منطقه و سراسر جهان است. چنین حمله ای عواقب عمیق و گسترده ای دارد که مسئولیت کامل آن صرفاً بر عهده عاملان آن است. این امر بدون خدشه به حق ذاتی و بی چون و چرای جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم خود، مطابق با ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد، صورت می گیرد.

۱۷۲. اقدام مذکور با بی توجهی آشکار به اصول الزام آور حقوق بین الملل و حقوق بین الملل عرفی، از جمله اصول مندرج در کنوانسیون ۱۹۷۳ در مورد پیشگیری و مجازات جرایم علیه اشخاص تحت حمایت بین المللی، انجام شده است. این اقدام، مسئولیت بین المللی کشورهای متخلف مربوطه و همچنین مسئولیت کیفری فردی رئیس جمهور ایالات متحده، به اصطلاح نخست وزیر رژیم صهیونیستی و تمام افرادی که در برنامه ریزی، دستور، مجوز، ارتکاب یا هرگونه کمک و معاونت در این عمل مجرمانه دخیل بوده اند را به دنبال دارد. موارد فوق، منافی مسئولیت در قبال جنایات جنگی، جرایم علیه بشریت و جرم تجاوز جاری است که توسط مأموران ایالات متحده و رژیم صهیونیستی انجام می شود.

۱۷۳. همه کشورها باید از این جنایت نگران باشند، زیرا بی عملی یا سکوت آن ها می تواند زمینه را برای عادی سازی بیشتر قوانین بین المللی توسط تروریست ها فراهم کند.

بخش هفتم) مداخله خارجی

۱۷۴. اصل عدم مداخله، یک اصل تثبیت شده حقوق بین الملل و نتیجه‌ی حاکمیت برابر دولت‌ها است. این اصل که از منشور سازمان ملل متحد سرچشمه می‌گیرد، در چندین سند بین‌المللی از جمله قطعنامه ۲۶۲۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل مربوط به روابط دوستانه و همکاری بین دولت‌ها مطابق با منشور سازمان ملل متحد مورخ ۲۴ اکتبر ۱۹۷۰ و قطعنامه ۲۱۳۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اعلامیه عدم پذیرش مداخله در امور داخلی دولت‌ها و حفاظت از استقلال و حاکمیت آن‌ها مورخ ۲۱ دسامبر ۱۹۶۵ و همچنین اعلامیه عدم پذیرش مداخله و دخالت در امور داخلی دولت‌ها مورخ ۹ دسامبر ۱۹۸۱ و موارد دیگر، مجدداً مورد تأیید قرار گرفته است.
۱۷۵. در هفته‌های اخیر، این اصل در رابطه با جمهوری اسلامی ایران، با اظهارات مداخله‌جویانه برخی چهره‌ها در مورد اعتراضات اخیر در ایران که کاملاً در حوزه امور داخلی کشور قرار می‌گیرد، به طور جدی مورد تهدید قرار گرفته است.
۱۷۶. شواهد فراوانی در مورد نقش فعال برخی از مأموران اطلاعاتی خارجی در شعله‌ور کردن ناآرامی‌ها و بسیج شورشیان در میدان وجود دارد. این امر بر اساس یک دستور کار از پیش برنامه‌ریزی شده در ابتدا تحت پوشش اعتراضات مسالمت‌آمیز و سپس با سلاح‌های برهنه در روز روشن صورت گرفته است. این موضوع همچنین توسط برخی از چهره‌های عمومی مانند مقامات ترکیه و صرب تأیید شده و توسط رسانه‌های خبری متعددی از جمله رویترز و وال استریت ژورنال گزارش شده است. با این وجود، پیام‌های مستقیم و واضح برخی از مقامات دولتی فعلی و سابق نیازی به شواهد بیشتر ندارد.
۱۷۷. طبق حقوق بین‌الملل، ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به دلیل استفاده از زور و همچنین مداخله، مسئولیت بین‌المللی دارند. نقض بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد و بند ۷ ماده ۲ این مسئولیت را به همراه وظیفه جبران تمام خسارات وارده ایجاد می‌کند. علاوه بر این، طبق ماده ۸ پیش‌نویس مواد کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد مسئولیت دولت‌ها در قبال اعمال غیرقانونی بین‌المللی، رفتار یک شخص یا گروهی از اشخاص در صورتی که به دستور یا تحت هدایت یا کنترل آن دولت عمل کنند، عمل یک دولت محسوب می‌شود. ایالات متحده، به ویژه، موظف است اعمال غیرقانونی خود را متوقف کند و از طریق عذرخواهی و جبران تمام خسارات معنوی و مادی وارده به ملت ایران، جبران مذکور را انجام دهد. این امر به ویژه با توجه به نقش اعلام شده ایالات متحده در تحریک، تشویق و ارائه کمک یا مساعدت، هدایت و کنترل در رابطه با اقدامات خرابکارانه و تروریسم در ایران، اهمیت دارد.

۱۷۸. مداخله آشکار در امور داخلی و نقض فاحش، از جمله، حق حاکمیتی و سلب‌ناپذیر ایران برای انتخاب نظام اقتصادی و همچنین نظام‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود بدون دخالت، اجبار یا تهدید خارجی، از جمله سیاست‌های نامشروع معمول ایالات متحده بوده است.
۱۷۹. در راستای این سیاست مداخله‌جویانه غیرقانونی علیه مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران، ایالات متحده از ابزارها و ابزارهای مختلفی استفاده کرده است که طیف گسترده‌ای از اقدامات غیرقانونی از جمله اقدامات تجاوزکارانه را در بر می‌گیرد.
۱۸۰. در ژانویه ۲۰۲۶، گروه‌های تروریستی تحت حمایت ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، اعتراضات مسالمت‌آمیز مردم به شرایط اقتصادی ناشی از تأثیر منفی اقدامات قهری یکجانبه اعمال شده توسط ایالات متحده را به فعالیت‌های تروریستی خشونت‌آمیز و وحشیانه‌های تبدیل کردند که بی‌رحمانه غیرنظامیان بی‌گناه و نیروهای انتظامی را به قتل رساندند. ایالات متحده و همدست کودک‌کش آن، آشکارا از نیت شوم خود برای آغاز تجاوز بر اساس بهانه‌های واهی سخن گفته‌اند.
۱۸۱. دونالد ترامپ در ۲ ژانویه ۲۰۲۶، پس از حمایت از فعالیت‌های تروریستی، این فعالیت‌های خشونت‌آمیز و سازمان‌یافته جنایی را «اعتراضات مسالمت‌آمیز» نامید و به وضوح بر قصد دولت خود برای مداخله، از جمله با استفاده از زور، تأکید کرد و گفت: «ما آماده و مسلح هستیم».^{۲۷}
۱۸۲. در ۹ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ با طرح ادعاهای دروغین علیه جمهوری اسلامی ایران و حمایت از خشونت و تخریب در ایران توسط گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته، بار دیگر جمهوری اسلامی ایران را به بهانه اعتراضات تهدید به استفاده از زور کرد و تأکید کرد که «بهتر است تیراندازی نکنید، زیرا ما هم شروع به تیراندازی خواهیم کرد».^{۲۸}
۱۸۳. در ۱۰ ژانویه ۲۰۲۶، مارکو رובیو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، با «مردم شجاع ایران» خواندن عناصر تروریستی تحت حمایت خارجی، از آن‌ها حمایت کرد، در حالی که این افراد آشکارا به دستور ایالات متحده، صدها معترض و رهگذر بی‌گناه و مسالمت‌آمیز و همچنین پرسنل نیروی انتظامی را که طبق قوانین داخلی موظف به تأمین امنیت و ایمنی مردم در مواجهه با خشونت فزاینده عناصر تحت حمایت خارجی بودند، کشته بودند.^{۲۹}

²⁷<https://www.reuters.com/world/middle-east/trump-says-us-will-intervene-if-iran-violently-suppresses-peaceful-protests-2026-01-02>

²⁸<https://www.reuters.com/world/middle-east/iran-cut-off-world-supreme-leader-warns-protesters-2026-01-09>

²⁹<https://www.reuters.com/world/middle-east/rubio-expresses-us-support-iranian-people-amidst-anti-government-protests-2026-01-10>

۱۸۴. در ۱۳ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ بار دیگر آشکارا به تروریسم دامن زد و صریحاً عناصر تروریستی را به خرابکاری در مؤسسات عمومی تحریک کرد و با بیان اینکه «مؤسسات خود را تصرف کنید» از آن به عنوان ابزاری ناامیدانه برای فراهم کردن زمینه مساعد برای مداخله بیشتر و استفاده از زور توسط ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران استفاده کرد. این نیت تجاوز طولانی مدت ایالات متحده را با بیان اینکه «کمک در راه است» تأیید کرد.^{۳۰}

۱۸۵. در هفته‌های پس از این اظهارات، ایالات متحده به تهدیدهای خود مبنی بر استفاده از زور علیه جمهوری اسلامی ایران به بهانه‌های مختلف ادامه داد و آن‌ها را افزایش داد. لفاظی‌های مداخله‌جویانه و جنگ‌طلبانه ایالات متحده به طور تصاعدی با حضور غیرقانونی نیروهای نظامی ایالات متحده در منطقه در آماده‌سازی تجاوزاتش همراه بود. به عنوان مثال، در ۲۳ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ در رزمایشی برای تشدید تهدیدهای خود برای استفاده از زور علیه جمهوری اسلامی ایران به تقویت نظامی ایالات متحده در منطقه اشاره کرد و اظهار داشت: «ما کشتی‌های زیادی داریم که برای احتیاط به آن سمت می‌روند. ترجیح می‌دهم اتفاقی نیفتد، اما ما آن‌ها را از نزدیک زیر نظر داریم... ما یک ناوگان داریم... که به آن سمت می‌رود، و شاید مجبور به استفاده از آن نشویم.»^{۳۱}

۱۸۶. در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده به همراه متحد نسل‌کش خود، تجاوزی از پیش برنامه‌ریزی شده و بی‌دلیل علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد. در همان روز، دونالد ترامپ با بیان اینکه «وقتی کار ما تمام شد، دولت خود را به دست بگیرید»، سیاست و رویه دیرپای مداخله‌جویانه و آمیخته با تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران را بیشتر افشا کرد. این بیانیه به وضوح تجاوز ایالات متحده را به عنوان بخشی از سیاست گسترده‌تر اجبار، ارباب و استفاده از زور با هدف وادار کردن مردم و دولت آن‌ها، برخلاف میلشان، به تسلیم در برابر خواسته‌های نامشروع ایالات متحده آشکار می‌کند.

۱۸۷. اظهارات خصمانه و مداخله‌جویانه حتی پس از شروع تجاوز نیز ادامه یافت و زمینه خطرناکی برای تشدید بیشتر اوضاع ایجاد کرد. رئیس‌جمهور آمریکا پس از آغاز تجاوز با هدف قرار دادن بزدلانه رهبر ایران، به طرز وقیحان‌های به این جنایت فجیع اعتراف کرد و از سپاه پاسداران و پلیس خواست که مصونیت قضایی

³⁰<https://www.reuters.com/world/middle-east/trump-tells-iranians-keep-protesting-says-help-is-its-way-۲۰۲۶-۰۱-۱۳>

³¹<https://www.theguardian.com/world/۲۰۲۶/jan/۲۳/trump-says-us-armada-heading-middle-east-iran-death-toll>

بگیرند و به «میهن پرستان ایرانی» بپیوندند یا با «مرگ» روبرو شوند. او سپس به «محو» کشور اعتراف کرد و برنامه خود را برای ادامه «بمباران سنگین» ایران در هفته آینده بیان کرد^{۳۲}.

۱۸۸. اگرچه این اولین باری نیست که ایالات متحده چنین سیاست و اهداف خودخواهان‌های را از طریق مداخله و استفاده از زور دنبال کرده است، اما ترور ناجوانمردانه رهبر معظم انقلاب اسلامی در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ که به عنوان رهبر کشور انتخاب شده بود، همچنان نمونه بارزی از چنین سیاست غیرقانونی و اسفناک ایالات متحده است.

۱۸۹. ایالات متحده و متحد نسل‌کش آن، هزاران غیرنظامی ایرانی، از جمله زنان و کودکان را کشته و زخمی کرده‌اند و فقط در یک حمله به یک مدرسه ابتدایی در میناب در استان هرمزگان، بیش از یکصد و هفتاد کودک را کشته‌اند؛ در بحبوحه جنایات خود، ایالات متحده همچنان قصد خود را برای دخالت بیشتر در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران آشکار کرد و در ۷ مارس ۲۰۲۶ با اشاره به رهبر بعدی ایران اعلام کرد که «ما باید آن شخص را به همراه ایران انتخاب کنیم».

۱۹۰. تجاوز مداوم علیه ملت ایران، تلاش مذبوحانه دیگری برای مداخله در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران است. بنابراین، باید به همه ملت‌های مستقل و صلح‌دوست هشدار دهد تا با چنین رویکردهای مداخله‌جویان‌های مقابله کرده و مطابق با منشور سازمان ملل متحد، به حاکمیت سایر کشورها احترام بگذارند.

---

³² Truth Social, @realDonaldTrump post, 29 February 2026.

بخش هشتم) نقض حقوق بین‌الملل بشر

۱۹۱. حقوق بین‌الملل بشر از انسان‌ها در همه شرایط محافظت می‌کند. قابلیت اجرای آن در طول درگیری‌های مسلحانه بارها و بارها توسط شورای امنیت سازمان ملل، دیوان بین‌المللی دادگستری، دادگاه‌های منطقه‌ای حقوق بشر، مجمع عمومی سازمان ملل و شورای حقوق بشر سازمان ملل، از جمله روبه‌های ویژه آن، تأیید شده است.
۱۹۲. موارد نقض توسط متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی علیه ایران، طیف گسترده‌ای از حقوق بشر مردم ایران، از جمله حق حیات، حق امنیت شخصی، حق سلامت، حق حفاظت از خانواده و زندگی خصوصی و حق داشتن محیط زیست امن، تمیز، سالم و پایدار را به طور جدی نقض می‌کند. این حقوق تحت اسناد اصلی بین‌المللی حقوق بشر محافظت می‌شوند و به طور گسترده به عنوان حقوق اساسی بشر پذیرفته شده‌اند.
۱۹۳. طبق حقوق بین‌الملل کاملاً ثابت شده است که تعهدات مندرج در معاهدات حقوق بشر در زمان درگیری‌های مسلحانه متوقف نمی‌شوند. همانطور که دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴، بند ۱۰۶) مجدداً تأیید کرده و در نظر مشورتی سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶، بند ۲۵) نیز تکرار شده است، حقوق بشر همچنان به موازات حقوق بین‌الملل بشردوستانه اعمال می‌شود. این شامل، از جمله، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نیز می‌شود که در اعمال فراسرزمینی خود همراه با اعمال صلاحیت یا کنترل مؤثر بر افراد یا سرزمین، الزام‌آور باقی می‌ماند (کمیته حقوق بشر، تفسیر عمومی شماره ۳۱، بند ۱۰).
۱۹۴. حق حیات طبق ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، به طرز فاحشی از طریق حملات موشکی بی‌هدف و نامتناسب که غیرنظامیان را هدف قرار می‌دهد، و همچنین از طریق ترورهای از پیش برنامه‌ریزی‌شده دانشمندان و اعضای خانواده که از هرگونه میدان نبرد دور هستند، نقض شده است. این اقدامات، به ویژه در مواردی که از نیروی کشنده در خارج از موقعیت‌های تهدید یا ضرورت مستقیم استفاده شده باشد، سلب خودسرانه حیات محسوب می‌شود. کمیته حقوق بشر بارها تأکید کرده است که استفاده از زور باید با اصول ضرورت و تناسب مطابقت داشته باشد (تفسیر عمومی شماره ۳۶، بند ۱۲). ماهیت سیستماتیک و گسترده این قتل‌ها همچنین ممکن است در آستانه جنایت علیه بشریت طبق حقوق بین‌الملل عرفی قرار گیرد.
۱۹۵. به همین ترتیب، حمله به بیمارستان‌ها و کادر پزشکی، از جمله بیمارستان‌های کودکان و آمبولانس‌ها، نه تنها نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، بلکه نقض حق سلامت طبق ماده ۱۲ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR) نیز محسوب می‌شود. کمیته حقوق اقتصادی،

اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل متحد تأیید کرده است که تخریب یا اختلال در تأسیسات و زیرساخت‌های پزشکی در طول درگیری‌های مسلحانه نقض ماده ۱۲ محسوب می‌شود (تفسیر عمومی شماره ۱۴، بندهای ۳۴ و ۵۰).

۱۹۶. هدف قرار دادن روزنامه‌نگاران و تأسیسات رسان‌های، مانند ایستگاه تلویزیونی دولتی ایران در حین پخش زنده، آزادی بیان و آزادی مطبوعات را طبق ماده ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نقض می‌کند. کمیته حقوق بشر تصریح کرده است که کشورها تحت هیچ شرایطی نباید روزنامه‌نگاران را هدف قرار دهند و حمله به زیرساخت‌های رسان‌های نه تنها مانع انتشار اطلاعات می‌شود، بلکه حق دسترسی عموم به اطلاعات را نیز، به ویژه در زمان درگیری، نقض می‌کند (تفسیر عمومی شماره ۳۴، بند ۲۳).

۱۹۷. علاوه بر این، حملات عمدی به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - از جمله سیستم‌های آب، تأسیسات انرژی، پالایشگاه‌های نفت و فرودگاه‌ها - حق برخورداری از سطح زندگی مناسب (ماده ۱۱، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) و حق برخورداری از محیط زیست سالم را که به طور فزاینده‌ای به عنوان جزئی از مواد ۱۲ و ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به رسمیت شناخته می‌شود و توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه ۷۶/۳۰۰ (۲۰۲۲) به عنوان یک حق جهانی بشر به رسمیت شناخته شده است، تحت تأثیر قرار می‌دهد. این حملات همچنین مجازات جمعی و ایجاد وحشت علیه جمعیت غیرنظامی است که طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشر ممنوع است.

۱۹۸. حملات مکرر به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات نفت و گاز، تأسیسات صنعتی و مناطق شهری نیز نقض فاحش قوانین بین‌المللی عرفی محیط زیست است که هم در زمان صلح و هم در زمان درگیری مسلحانه قابل اجرا است. طبق هنجارهای عرفی و تعهدات مبتنی بر معاهدات، کشورها موظفند از محیط زیست در برابر آسیب‌های قابل توجه محافظت کنند و اصول احتیاط و ارزیابی اثرات زیست‌محیطی (EIA) را هنگام انجام عملیات نظامی اعمال کنند. این قواعد در اصول ۱۵ و ۱۷ اعلامیه ریو در مورد محیط زیست و توسعه (۱۹۹۲) تدوین شده‌اند و همانطور که توسط دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده کارخانه‌های خمیر کاغذ (۲۰۱۰، بند ۲۰۴) به رسمیت شناخته شده است، به وضعیت عرفی دست یافته‌اند.

۱۹۹. علاوه بر این، دیوان بین‌المللی دادگستری در نظر مشورتی خود در مورد مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶، بندهای ۳۰ تا ۳۳) تأیید کرد که تعهدات کلی حفاظت از محیط زیست در طول درگیری‌های مسلحانه قابل اجرا هستند و بخشی از حقوق بین‌الملل را تشکیل می‌دهند.

بخش نهم) مسئولیت بین‌المللی و جبران خسارت

۲۰۰. طبق حقوق بین‌الملل، ارتکاب یک عمل متخلفانه بین‌المللی، مسئولیت بین‌المللی را در پی دارد و متخلف موظف به جبران خسارت است. تجاوز ایالات متحده و ایالات متحده نیز از این قاعده مستثنی نیست و به همین دلیل، مسئولیت بین‌المللی این دو کشور را برای اقدام مسئولانه و انجام تعهد خود برای جبران کامل خسارت به دنبال دارد.

۲۰۱. نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل که توسط رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی و به‌ویژه تجاوز در مغایرت با بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، حملات هماهنگ آن‌ها علیه غیرنظامیان و اشیاء محافظت‌شده در مغایرت با حقوق بین‌الملل بشردوستانه، همراه با نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه، موجب مسئولیت بین‌المللی تحت حقوق بین‌الملل می‌شود. این اعمال، همانطور که در مواد مربوط به مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها به خاطر اعمال متخلفانه بین‌المللی، مصوب کمیسیون حقوق بین‌الملل بیان شده به‌طور گسترده به‌عنوان منعکس‌کننده حقوق بین‌الملل عرفی شناخته شده است، آستانه اعمال غیرقانونی بین‌المللی قابل انتساب به هر دو متجاوز را محقق می‌کنند.

۲۰۲. طبق ماده ۱ مواد مربوط به طرح مسئولیت دولتها، هر عمل غیرقانونی بین‌المللی، مسئولیت بین‌المللی آن را در پی دارد. رفتار نیروهای مسلح رژیم صهیونیستی و عوامل آن به وضوح طبق ماده ۴ این قانون به رژیم صهیونیستی قابل انتساب است، همانطور که مشارکت ایالات متحده - از طریق حملات مستقیم به تأسیسات هسته‌ای ایران و حمایت لجستیکی، اطلاعاتی و سایبری آن - به عنوان اقدامات ارگان‌های دولتی به آن منتسب می‌شود. این اقدامات نه تنها شامل مداخله مسلحانه، بلکه شامل توانمندسازی، هدایت یا تسهیل ارتکاب تخلفات توسط ایالات متحده و رژیم‌های صهیونیستی نیز می‌شود. ترور هدفمند مقامات و دانشمندان ایرانی، حملات عمدی به غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و خسارات مادی و معنوی ناشی از این حملات هماهنگ، اعمال تجاوزکارانه و همچنین جنایات جنگی محسوب می‌شوند.

۲۰۳. این تخلفات، عواقب قانونی مندرج در بخش دوم مواد طرح مسئولیت دولتها را ایجاد می‌کند که شامل تعهد به توقف اقدامات غیرقانونی بین‌المللی (ماده ۳۰ الف))، ارائه تضمین‌ها و ضمانت‌های مناسب برای عدم تکرار (ماده ۳۰ ب)) و جبران کامل آسیب‌های وارده، چه مادی و چه معنوی (ماده ۳۱) می‌شود. شدت و مقیاس تخلفات توسط رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی، توسل به سازوکارهای پاسخگویی بین‌المللی، از جمله دادرسی کیفری بین‌المللی و تعیین متجاوز توسط شورای امنیت را نیز توجیه می‌کند.

۲۰۴. علاوه بر این، چندین مورد از اقدامات منتسب به رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی، به ویژه ترور عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران و دیگر مقامات عالی‌رتبه ایرانی در جریان خصومت‌های فعال خارجی، مصداق اقدامات تروریستی و یا جنایات جنگی است.

۲۰۵. هدف قرار دادن عمدی غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و حملات نامتناسب همراه با آسیب به اهداف غیرنظامی و جمعیت غیرنظامی ایران، که ناقض اصول مسلم حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، نقض فاحش این حقوق محسوب شده و مسئولیت کیفری را در پی دارد.
۲۰۶. رفتارهای غیرقانونی آمریکایی-صهیونیستی از چنان شدتی برخوردار است که می‌توان بدون شک آن را نقض سیستماتیک حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بین‌الملل بشر و منشور سازمان ملل متحد دانست که باید مشمول سازوکارهای پاسخگویی بین‌المللی باشد.
۲۰۷. سازوکارهای پاسخگویی به همکاری‌های بین‌المللی، به‌ویژه از طریق مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت رویه «اتحاد برای صلح» (قطعنامه ۳۷۷) گسترش می‌یابد، یعنی در زمانی که شورای امنیت به دلیل ملاحظات سیاسی، فلج شدن ناشی از وتوها یا سکوت، اقدامی انجام نمی‌دهد. کشورهای عضو سازمان ملل متحد حق دارند طبق ماده ۴۲ مواد مربوط به مسئولیت دولتها به مسئولیت بین‌المللی رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی استناد کنند، زیرا ایران قربانی نقض جدی تعهدات عام‌الشمول است. بنابراین، جمهوری اسلامی ایران تمام حقوق خود را برای پیگیری عدالت از طریق مجاری دیپلماتیک، حقوقی و قضایی بین‌المللی، از جمله از طریق دادگاه‌ها و محاکم بین‌المللی، محفوظ می‌دارد.
۲۰۸. تعهد به تضمین پاسخگویی در قبال اعمال متخلفانه بین‌المللی - به ویژه آن دسته از اعمالی که ناقض هنجارهای آمره حقوق بین‌الملل عمومی هستند - مستقل از تعهدات معاهداتی مطرح می‌شود و همه کشورها را تحت حقوق بین‌الملل عرفی ملزم می‌کند. بر این اساس، تجاوز رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی مستلزم مسئولیت بین‌المللی تشدید شده، از جمله پیامدهای قانونی در چارچوب مسئولیت دولت و همچنین حقوق کیفری بین‌المللی است.
۲۰۹. طبق ماده ۴۰ مواد مربوط به مسئولیت دولت‌ها، نقض‌های جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره، مانند تجاوز، آثار حقوقی خاصی را به دنبال دارند. همانطور که در بالا توضیح داده شد، این آثار شامل تعهد همه کشورها به همکاری برای پایان دادن به وضعیت غیرقانونی (بند ۱ ماده ۴۱)، تعهد به قانونی ندانستن هرگونه وضعیت ایجاد شده توسط این گونه نقض‌ها (بند ۲ ماده ۴۱) و وظیفه عدم ارائه کمک یا مساعدت در حفظ وضعیت می‌شود.
۲۱۰. باید تأکید کرد که موضع ثابت جمهوری اسلامی ایران - به ویژه در جریان مذاکرات کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد کار کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد قواعد آمره حقوق بین‌الملل عمومی - این است که هیچ ارگانی از سازمان ملل متحد، از جمله شورای امنیت، فراتر از قانون یا معاف از محدودیت‌های اعمال شده توسط قواعد آمره نیست. همانطور که در جریان اظهارات رسمی ایران در کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد بیان شد، ماهیت الزام‌آور قواعد آمره به طور یکسان در

مورد کشورها و سازمان‌های بین‌المللی، از جمله شورای امنیت، اعمال می‌شود و بنابراین، هرگونه اقدام یا عدم اقدام شورا که منجر به نقض یا تداوم نقض قواعد آمره شود، طبق حقوق بین‌الملل غیرقانونی است. ۲۱۱. عدم موفقیت مداوم شورای امنیت در شناسایی و محکوم کردن استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی به عنوان اقدامات تجاوزکارانه، هدف قرار دادن غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران توسط متجاوزان، نه تنها یک شکست سیاسی، بلکه نقض حقوقی وظایف آن طبق منشور ملل متحد است. انفعال در مواجهه با نقض قواعد آمره، یعنی ممنوعیت تجاوز، شورا را در حفظ یک وضعیت غیرقانونی همدست می‌کند و اقتدار خود حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کند.

۲۱۲. همانطور که در پیش‌نویس نتیجه‌گیری‌های کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد قواعد آمره (۲۰۲۲)، به‌ویژه نتیجه‌گیری ۱۱، تأیید شده است، «هیچ‌گونه تخریبی توسط ارگان‌های سازمان‌های بین‌المللی» از قواعد آمره مجاز نیست. سکوت شورا، تحت فصل هفتم یا غیر آن، نقض قواعد آمره را مشروعیت نمی‌بخشد و تعهدات کشورها برای احترام و تضمین احترام به چنین قواعدی را تعلیق نمی‌کند.

۲۱۳. بنابراین، جمهوری اسلامی ایران از کشورهای عضو می‌خواهد که به یاد داشته باشند که قواعد آمره، تعهدات عام‌الشمول ایجاد می‌کنند، و هرگونه نقض یا عدم اقدام در قبال چنین تعهداتی - چه توسط دولت‌ها و چه توسط نهادهای بین‌المللی - نیازمند بررسی حقوقی و اخلاقی است. عدم اقدام شورای امنیت در این مورد نباید به عنوان به لحاظ حقوقی خنثی تلقی شود: این امر نشان دهنده نقض مسئولیت آن بر اساس منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی مطابق با حقوق بین‌الملل است.

۲۱۴. همانطور که در قطعنامه ۶۰/۱۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اصول اساسی و اصول راهنما در مورد حق جبران خسارت و غرامت نیز به رسمیت شناخته شده است، قربانیان نقض فاحش حقوق بین‌الملل - از جمله مواردی که ناشی از اقدامات تجاوزکارانه است - حق دسترسی به عدالت، راه‌حل‌های مؤثر و غرامت را دارند. جمهوری اسلامی ایران و مردم آن، به عنوان قربانیان این نقض‌ها، حق قانونی دارند که در برابر نهادها و سازوکارهای بین‌المللی ذیصلاح، به منظور احیای حقوق بین‌الملل، حمایت از عدالت و جلوگیری از مصونیت از مجازات، درخواست پاسخگویی و جبران خسارت کنند.

نتیجه گیری

۲۱۵. پنج دور مذاکره با هدف حل و فصل به اصطلاح مسائل هسته‌ای ایران و لغو تحریم‌های ناعادلانه و غیرقانونی در سال ۲۰۲۵ با ایالات متحده برگزار شد. قرار بود دور ششم در روز یکشنبه ۱۵ ژوئن ۲۰۲۵ برگزار شود. با این حال، رژیم صهیونیستی در ریاکاری آشکار، در تجاوزی همه‌جانبه علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی، حملات تهاجمی علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ایران انجام داد.
۲۱۶. استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم صهیونیستی از ۱۳ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، همراه با اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده در ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ در همان تاریخ، نقض آشکار بند ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد است و هر دو جنایت تجاوز محسوب می‌شوند.
۲۱۷. پس از یک دوره رکود، مذاکرات دوباره در سال ۲۰۲۶ در مسقط و ژنو برگزار شد. این بار نیز، در بحبوحه مذاکرات جاری، همانطور که از جنایتکاران منفور انتظار می‌رود، رژیم‌های ایالات متحده و صهیونیستی در نقض منشور سازمان ملل و با نقض اصول اساسی حقوق بین‌الملل، سلسله حملات تهاجمی دیگری را علیه ایران آغاز کردند.
۲۱۸. حقوق بین‌الملل، از جمله هنجارها و اصول مندرج در منشور سازمان ملل متحد، رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری و همچنین رویه کشورها، توجیهات سست و بی‌اساس برای تجاوز به بهانه دفاع مشروع پیشگیرانه را نمی‌پذیرد.
۲۱۹. اقدامات تجاوزکارانه رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی علیه ایران، چه در ژوئن ۲۰۲۵ و چه در فوریه-مارس ۲۰۲۶، با هدف قرار دادن مقامات دولتی خارج از مخاصمات و عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران آغاز شد و با نقض فاحش اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله تمایز بین اهداف غیرنظامی و نظامی، تناسب و ضرورت و موارد دیگر همراه بود. این اقدامات منجر به کشته و زخمی شدن هزاران غیرنظامی از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، اساتید دانشگاه و کادر پزشکی و همچنین تخریب ساختمان‌های غیرنظامی از جمله بیمارستان‌ها و مخازن نفت و گاز و موارد دیگر شد که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه و معادل جنایات جنگی است.
۲۲۰. جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی دفاع از خود، حملات نظامی متناسب و قانونی را علیه تأسیسات و پایگاه‌های نظامی متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در منطقه، صرف نظر از موقعیت مکانی آن‌ها، انجام داده است. در حالی که حقوق بین‌الملل، کشوری را که تأسیسات متجاوز را در خود جای داده است، با خود متجاوز برابر می‌داند (بند f ماده ۳ قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل)، ایران اقدامات همسایگان خود را با تجاوز برابر ندانسته است. در عوض، عزم راسخ ایران برای دفاع از حاکمیت و تمامیت

ارضی خود در برابر متجاوزان، به حملات دفاعی قانونی علیه تأسیسات و توانایی‌های متجاوزان محدود شده است.

۲۲۱. در بحبوحه تشدید تنش‌ها، برخی بازیگران تلاش کرده‌اند با مقصر جلوه دادن ایران از طریق عملیات‌های پرچم دروغین با هدف تضعیف روابط دوستانه ایران با همسایگانش، تنش بیشتری ایجاد کنند. ایران بار دیگر تأکید کرده و همچنان تأکید می‌کند که همچنان به حفظ و تقویت روابط دوستانه با کشورهای منطقه بر اساس احترام متقابل، اصل حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی یکدیگر متعهد است و در عین حال هیچ چیز نمی‌تواند حق ذاتی ایران برای دفاع از سرزمین و مردم خود در برابر متجاوزان را خدشه‌دار یا انکار کند.

۲۲۲. با توجه به حقایق و ارزیابی‌های حقوقی مندرج در این گزارش، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از کشورهای عضو سازمان ملل متحد می‌خواهد که از حفظ ارزش‌ها، هنجارها و اصول مندرج در منشور ملل متحد حمایت کرده و با پاسخگو کردن متجاوزان، از عادی‌سازی بیشتر نقض حقوق بین‌الملل جلوگیری کنند.

